Záróvizsga jegyzet - PTI BSc

2017 után felvett hallgatóknak

2023

Fontos: ez csupán egy jegyzet, amiben szerepelnek általam megfogalmazott részek is, ezért előfordulhatnak pontatlanságok is. Tehát a jegyzet ily módon kezelendő.

UI: Sok sikert a záróvizsgán!

Tartalomjegyzék

1.	Téte	el	4		
	1.1.	Diszkrét és folytonos valószínűségi eloszlás fogalma. Nevezetes eloszlások: bino-			
		miális, Poisson, egyenletes, exponenciális, normális.	4		
	1.2.	Adatszerkezetekkel kapcsolatos alapfogalmak: absztrakció (logikai és fizikai			
		szint), absztrakt adatszerkezetek (homogén-heterogén, statikus-dinamikus,			
		struktúra, műveletek). Elemi adatszerkezetek: lista, verem, sor. Halmaz,			
		multihalmaz, mátrix. Fák ábrázolása, keresések, bejárások, törlés, beszúrás	8		
2.	Tétel				
	2.1.	Valószínűség fogalma és kiszámításának kombinatorikus módszerei (permutációk,			
		variációk, kombinációk). Feltételes valószínűség, függetlenség, Bayes-formula. $\ . \ .$	16		
	2.2.	Algoritmusok lépésszáma: beszúrásos rendezés, összefésüléses rendezés, keresé-			
		sek lineáris és logaritmikus lépésszámmal. Gyorsrendezés, az összehasonlítások			
		minimális száma. Rendezés lineáris lépésszámmal: radix rendezés, vödör rendezés.	19		
3.	Tén	na	23		
3.	Tén 3.1.	na	23 23		
3.					
3.	3.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere . .			
3.	3.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulá-			
3.	3.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke in-			
 4. 	3.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok	23		
	3.1. 3.2.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok	2327		
	3.1. 3.2.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok	232733		
	3.1. 3.2. Tét e 4.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok	232733		
	3.1. 3.2. Tét e 4.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok	232733		
	3.1. 3.2. Tét e 4.1.	Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok	232733		

	5.1.	Mátrix fogalma, műveletek, determináns, rang. Speciális mátrixok, inverz. Mát-			
		rix, mint lineáris transzformáció. Sajátérték, sajátvektor	42		
	5.2.	A probléma redukciós reprezentáció és az ÉS/VAGY gráfok. Ismeretre prezentá-			
		ciós technikák, bizonytalanság-kezelés (fuzzy logika). A rezolúciós kalkulus. A			
		logikai program és az SLD rezolúció. A logikai programozás alapvető módszerei.	45		
6.	Téte	el	49		
	6.1.	Gráf fogalma és megadásának módjai. Egyszerű, irányított és irányítatlan grá-			
		fok. Séta, út, összefüggőség. Nevezetes gráfok: páros gráf, teljes gráf, fa, kör,			
		súlyozott gráf	49		
	6.2.	Generatív nyelvtanok, nyelvosztályok, a Chomsky-hierarchia. Véges automaták,			
		lineáris idejű felismerés, veremautomaták	52		
7.	Tétel				
	7.1.	Lineáris egyenletrendszer fogalma és megoldása Gauss eliminációval	58		
	7.2.	Determinisztikus Turing-gépek, lineárisan korlátozott automaták, eldönthetetlen			
		problémák, tár és idő korlátok. Nemdeterminisztikus Turing-gépek, nevezetes			
		nyelvosztályok, P, NP	60		
8.	Téte	Tétel			
	8.1.	Statisztikai minta és becslések, átlag és szórás. Konfidenciaintervallumok. Az			
		<i>u</i> -próba	64		
	8.2.	Az informatikai biztonság fogalma, legfontosabb biztonsági célok. Fizikai, embe-			
		ri, technikai fenyegetések és ellenük való védekezés. Algoritmikus védelem eszkö-			
		zei: titkosítás, digitális aláírás, hash függvények. Az AES és RSA algoritmusok	66		
9.	Tétel: Adatbázisrendszerek. Adatbázis, adatbázisrendszer, adatbázis-				
	kezelő rendszer (DBMS) fogalma és jellemzői. Egyed, tulajdonság és				
	kapcsolat fogalma és tulajdonságai. Relációs, objektum-relációs és ${ m NoSQL}$				
	adat	bázisok jellemzése. A funkcionális függés fogalma. Koncepcionális			
	adat	adatbázis-tervezés, az ER modell és leképezése relációs modellre. Az SQL			
	elem	nei: DDL, DML, DCL, egyszerű lekérdezések és táblák összekapcsolása.	72		

10. Tétel: Lexikális egységek. Adattípusok. Nevesített konstans. Változó.
Kifejezések. Utasítások. Programegységek. Paraméterkiértékelés, para-
méterátadás. Blokk. Hatáskörkezelés, láthatóság. Absztrakt adattípus.
Kivételkezelés
11. Tétel: Az objektumorientált paradigma alapfogalmai. Osztály, objektum,
példányosítás. Öröklődés, osztályhierarchia. Polimorfizmus, metódustúl-
terhelés. A bezárási eszközrendszer. Absztrakt osztályok és interfészek.
Típustagok
12.Tétel: Operációs rendszerek fogalma, felépítése, osztályozásuk. Fájlok és
fájlrendszerek. Speciális fájlok Unix alatt. Átirányítás, csővezetékek. Fo-
lyamatkezelés. Jelzések, szignálok. Ütemezett végrehajtás
13. Tétel: Verziókezelés, verziókezelő rendszerek. Szoftvertesztelési alapfo-
galmak (tesztszintek, teszttípusok, teszttervezési módszerek). Objektum
orientált tervezési alapelvek (GoF, SOLID). Függőségbefecskendezés. Ar-
chitekturális minták (MVC). Tervezési minták. Szabad és nem szabad szoft-
verek. Szoftverlicencek, szabad és nyílt forrású licencek fajtái 92
14. Tétel: Hagyományos szoftverfejlesztési módszertanok: vízesés modell, V-
modell, spirális fejlesztési modell, prototípus alapú fejlesztés, iteratív és
inkrementális módszertanok, gyors alkalmazásfejlesztés. Agilis szoftverfej-
lesztési módszertanok: az agilis szoftverfejlesztés alapjai, az agilis kiáltvány,
valamint egy szabadon választott agilis módszertan részletes bemutatása 99
15.Tétel: A web működésének alapjai. Web szabványok és szabványügyi szer-
vezetek. URI-k és felépítésük. HTTP: kérések és válaszok felépítése, metó-
dusok, állapotkódok, tartalomegyeztetés, sütik. A web jelölőnyelvei: XML
és HTML dokumentumok felépítése. Stíluslap nyelvek. JSON
16.Számítógép-hálózatok osztályozási szempontjai. Hálózati rétegmodellek.
IP technológia címzési rendszere, és vezérlése. Forgalomirányítás elve és
az útválasztási kategóriák jellemzése. TCP és UDP mechanizmusok.

Matematikai és számítástudományi ismeretek

1. Tétel

1.1. Diszkrét és folytonos valószínűségi eloszlás fogalma. Nevezetes eloszlások: binomiális, Poisson, egyenletes, exponenciális, normális.

Valószínűségi eloszlás: (definíció) Egy $p_1, p_2, ...$ sorozatot valószínűségi eloszlásnak nevezünk, ha $p_i \ge 0, \sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1.$

Eloszlásfüggvény: (definíció) Egy $\xi:\Omega\to\mathbb{R}$ valószínüségi változó eloszlásfüggvényén azt az $F_{\xi}(x)$ függvényt értjük, melyre teljesül:

$$F_{\varepsilon}(x) = P(\omega \in \Omega : \xi(\omega) < x)$$

Eloszlásfüggvény jellemzői: monoton nemcsökkenő, balról folytonos és $\lim_{x\to -\infty} F_\xi(x)=0$ és $\lim_{x\to \infty} F_\xi(x)=1$

Továbbá, ez a függvény azt adja meg, hogy mennyi a valószínüsége annak, hogy $\xi < x$. **Diszkrét valószínüségi eloszlás**: (definíció)Legyen ξ olyan diszkrét valószínűségi változó, amelynek értékkészlete $x_1, x_2, ...$ Ekkor az $A_i, i = 1, 2, ...$, halmazok teljes eseményrendszert alkotnak. Ebből következik, hogy a

$$p_i = P(A) = P\xi = x_i, i = 1, 2, ...$$

számok diszkrét eloszlást alkotnak. (azaz $p_i \geq 0$ és $\sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1$)

Diszkrét eloszlások:

• Binomiális: Ha egy kísérletet n-szer függetlenül megismételünk, és ξ jelenti a p valószínüségű A esemény bekövetkezéseinek számát, akkor

$$P(\xi = k) = \binom{n}{k} p^k (1 - p)^{n-k}, k = 0, 1, ..., n.$$

Például: visszatevéses húzás.

Akkor használatos, ha ξ korlátos.

- Poisson: Ha ξ valószínűségi változó, λ paraméterrel Poisson-eloszlású,akkor

$$P(\xi = k) = \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda}, k = 0, 1, 2, ..., \text{ ahol } \lambda > 0 \text{ konstans.}$$

Akkor használatos, ha átlagról beszélünk és ξ korlátlan.

• Hipergeometrikus:

$$P(\xi = k) = \frac{\binom{K}{k} \binom{N-K}{n-k}}{\binom{N}{n}}$$

Akkor használatos, ha az összes elem és összes selejt ismert (vagyis N, K).

Folytonos valószínüségi eloszlás: (definíció) A ξ valószínüségi változó eloszlása folytonos pontosan akkor, ha az eloszlásfüggvénye folytonos függvénye.

Folytonos valószínűségi változó: (definíció)Legyen (Ω, F, P) egy valószínűségi mező. A $\xi: \Omega \to \mathbb{R}$ leképezést folytonos valószínűségi változónak nevezzük, ha bármely rögzített $x \in \mathbb{R}$ esetén

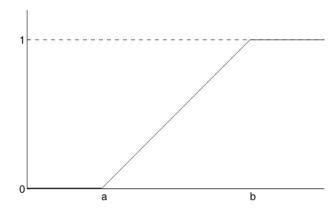
$$\omega \in \Omega : \xi(\omega) < x \in F$$

Folytonos eloszlások: intervallumok, távolságok és hasonló értékek kiszámolására használatosak.

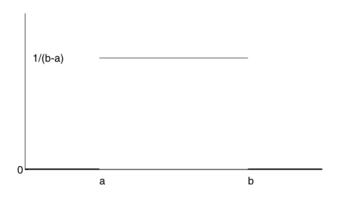
• Egyenletes eloszlás: (definíció) Ha egy véges intervallumra úgy dobunk egy pontot, hogy az intervallum bármely részintervallumára annak hosszával arányos valószínű-séggel essen, akkor a pont x-koordinátája egyenletes eloszlású. Nevezetes képletei:

– Eloszlásfüggvénye:
$$F(x) = \begin{cases} 0, \text{ ha } x \leq a \\ \frac{x-a}{b-a} \text{ ha } a < x \leq b \\ 1, \text{ ha } x > b \end{cases}$$

– Sűrűségfüggvénye:
$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{b-a}, \text{ ha } a \leq x \leq b \\ 0, \text{ egyébként} \end{cases}$$

1. ábra. Egyenletes eloszlás eloszlásfüggvénye

2. ábra. Egyenletes eloszlás sűrűségfüggvénye

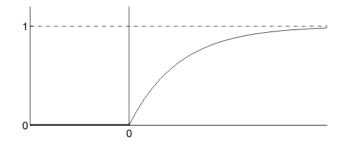
• Exponenciális eloszlás: (definíció) Az exponenciális eloszlás élettartamok és várakozási idők eloszlásaként lép fel. Az exponenciális eloszlás és a vele kapcsolatos más eloszlások a sorbanállás-elméletben és a megbízhatóság-elméletben használatosak. Nevezetes képletei:

– Eloszlásfüggvénye:
$$F(x) = \begin{cases} 0, \text{ ha } x \leq 0 \\ 1 - e^{-\lambda x}, \text{ ha } x > 0 \end{cases}$$

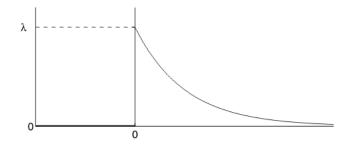
– Sűrűségfüggvénye:
$$f(x) = \begin{cases} 0, \text{ ha } x \leq 0 \\ \lambda e^{-\lambda x}, \text{ ha } x > 0 \end{cases}$$

Exponenciális eloszlás jellemzői:

- Örökifjúság: ha a t életkort elérte, akkor ugyanolyan eséllyel él még s ideig, mintha éppen akkor született volna.
- Normális eloszlás: (definíció) A normális eloszláson alapul a statisztika klasszikus elméletének túlnyomó része. A valószínűségi változót normális eloszlásúnak

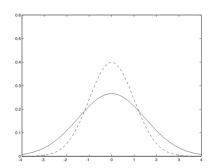
3. ábra. Exponenciális eloszlás eloszlásfüggvénye

4. ábra. Exponenciális eloszlás sűrűségfüggvénye

nevezzük, ha sűrűségfüggvénye:

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-\frac{(x-m)^2}{2\sigma^2}}$$
, ahol $m \in \mathbb{R}, \sigma > 0$.

5. ábra. Normális sűrűségfüggvények különböző szórásokra

Mivel a normális eloszlás sűrűségfüggvénye nem integrálható, ezért bevezetünk egy speciális normális eloszlást, aminek várható értéke 0, a szórása pedig 1. Ezt standard normális eloszlásnak nevezzük.

A standard normális eloszlás sűrűségfüggvénye így a következő: $f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{-\frac{x^2}{2}}$.

1.2. Adatszerkezetekkel kapcsolatos alapfogalmak: absztrakció (logikai és fizikai szint), absztrakt adatszerkezetek (homogén-heterogén, statikus-dinamikus, struktúra, műveletek). Elemi adatszerkezetek: lista, verem, sor. Halmaz, multihalmaz, mátrix. Fák ábrázolása, keresések, bejárások, törlés, beszúrás.

Az adatelemek lehetnek **egyszerűek** (atomiak) és **összetettek**. Minden adatelem rendelkezik valamilyen **értékkel**.

Logikai absztrakció: (definíció) Az adatelemek között jól meghatározott kapcsolatrendszer van. Az adatelemek és a közöttük lévő kapcsolatok definiálják a logikai (absztrakt) adatszerkezetet. Független hardvertől, szoftvertől.

Fizikai absztrakció (társzerkezet): (definíció) Adatszerkezet az operatív tárban vagy periférián (háttértáron).

Absztrakt adatszerkezetek osztályozása:

- 1. Változhat-e az elemek száma?
 - statikus
 - dinamikus
- 2. Változhat-e az elemek típusa?
 - homogén
 - heterogén
- 3. Milyen kapcsolatban állnak egymással az adatelemek?

Egy homogén adatszerkezet lehet:

- struktúra nélküli
- asszociatív
- szekvenciális
- hierarchikus
- hálós

A heterogén adatszerkezeteket nem csoportosítjuk ilyen szempont alapján.

Műveletek: létrehozás, módosítás (bővítés, törlés – fizikai vagy logikai –, csere), rendezés, keresés, elérés, bejárás, feldolgozás.

Ábrázolási (tárolási) módok (memóriabeli):

- 1. Folytonos (vektorszerű): összefüggő folytonos tárterület, azonos méretekkel.
- 2. Szétszort (*láncolt*): minden elem esetében az értéket és egy, a következő elemre mutató memóriacímet is tároljuk. A tárhelyek mérete nem feltétlen azonos.

Elemi adatszerkezetek:

• Lista:

Szétszórt reprezentáció fajtái:

- Egyirányba láncolt lista: a listaelem az értéket és a következő elemre mutató memóriacímet tartalmazza.
- Kétirányba láncolt lista: hasonló az egyirányúhoz, azzal a különbséggel, hogy a mutatórész két részből áll: az előző és a következő elemre mutató memóriacímekből.
- Cirkuláris lista: hasonló az egyirányúhoz, azzal a különbséggel, hogy az utolsó elem az elsőhöz van láncolva.
- Multilista: a listaelemek adatrésze összetett.
 Pl. az adatrész minden komponensére felépíthető egy egyirányba láncolt lista.

• Verem:

- speciális lista adatszerkezet
- LIFO adatszerkezet (Last In First Out) vagyis csak a tetejére lehet berakni,
 és csak onnan lehet kivenni is.

• Sor:

- speciális lista adatszerkezet
- -műveletei: első elemhez hozzáférése ($ACCESS\ HEAD$) vagy törlése (GET/-POP) és utolsó elem mögé szúrás (PUT/INJECT)
- **FIFO** adatszerkezet (*First In First Out*)
- további speciális sorok: kétvégű sorok (aljuknál összeragasztott vermeknek tekinthetőek), prioritásos sorok

Halmaz és multihalmaz:

- struktúra nélküli (nincs az elemek között kapcsolat), homogén és dinamikus
- a halmaz minden eleme különböző, a multihalmazban előfordulhatnak azonos elemek
- műveletei: eleme, unió, metszet, különbség
- ábrázolásuk: folytonosan, karakterisztikus függvénnyel
 - A halmaz lehetséges elemeit sorbarendezzük, és egy bitsorban jelöljük az adott elemnél hogy benne van-e (1) vagy nincs (0).
 - A **multihalmaz** lehetséges elemeit sorbarendezzük, és egy **bájtsorban** tároljuk az adott elem előfordulásának számát (0, 1, ..., n).

Mátrix:

- két- vagy több dimenziós tömb
- statikus, homogén és asszociatív
- az adatelemek **helyzete** a lényeges
- minden adatelemhez különböző egészszámsorozat (ennek számjait indexnek nevezzük ezek darabszáma határozza meg a tömb dimenzióját) tartozik, így az asszociativitást biztosító részhalmazok egyeleműek és diszjunktak
- folytonos reprezentációnál leképzése lehet sorfolytonos vagy oszlopfolytonos

• típusai: felsőháromszög-mátrix, alsóháromszög-mátrix, szimmetrikus-mátrix, ritka-mátrix, egység-mátrix, null-mátrix

Fa:

- homogén, dinamikus és hierarchikus
- fogalmak: csúcs, csomópont, gyökérelem, levélelem, közbenső elem, él, út, részfa, szint, magasság

Kupac:

- \bullet a gyermek elem(ek) értéke \leq szülő elem(ek) értéke
- speciális kupac: bináris kupac
- beszúrás: balról jobbra feltöltéssel történik, esetenként az elemek értékének cseréjével
- törlés: a max elem törlésekor elhelyezzük a kupac legutolsó elemét, és kupacosítunk
- kupac építés: balról jobbra felépítünk egy fát a tömb elemeivel, majd a levélelemektől felfele kupacosítunk balról jobbra haladva szintenként
- **kupacosítás**: a gyökértől haladva minden gyermekére ellenőrizzük a *kupac tulajdonságot*, s ha nem felel meg valamelyik, azon az ágon tovább megyünk, cseréljük az adatelemeket és tovább folytatjuk. (?)
- kupac rendezés: balról jobbra felépítünk egy bináris fát a tömb elemeivel, max-kupacot készítünk belőle, majd a gyökérelemet a kezdetlegesen üres, rendezett tömb elejére tesszük, majd mindig a kupac utolsó levélelemével felülírjuk a gyökérelemet és folytatjuk a fenti lépéseket.

Rendezetlen és rendezett fák: A rendezetlen fáknál nem lényeges az ugyanazon csúcsból kiinduló élek sorrendje, rendezett fáknál viszont igen.

Minimális magasságú fa: ha adott számú elemet nem lehetne kisebb magasságú fában

elhelyezni.

Kiegyensúlyozott fa: bármely elemére igaz, hogy az elem bal és jobb oldali részfájának

magasságkülönbsége legfeljebb 1.

• Tökéletesen kiegyensúlyozott fa: bármely elemének bal és jobb oldali részfájá-

ban az elemek darabszáma legfeljebb 1-gyel tér el.

Kifejezésfa: a levélelemek egy kifejezés operandusait, a nem levél elemek pedig ugyan-

azon kifejezés operátorait tartalmazzák.

Bináris fa: minden adatelemnek maximum két rákövetkezője van.

• típusai:

- Szigorú értelemben vett bináris fa: minden adatelemnek 0 vagy 2 rákö-

vetkezője van

Rendezett bináris fa

• bejárások:

- **Preorder**: gyökér, bal, jobb

- Inorder: bal, gyökér, jobb

- **Postorder**: bal, jobb, gyökér

Bináris keresőfa: a szülőelem jobb gyermekének oldalán nagyobbak, a bal oldalán ki-

sebbek az értékek.

• bővítés: ha nincs még elem benne beszúrjuk, ha van akkor olyan irányba megyünk

mindíg, amerre kell (balra ha kisebb, jobbra ha nagyobb). Mindaddig folytatjuk,

amég levélelemhez nem jutottunk.

• törlés:

- Ha levélelem, probléma nélkül kitörölhetjük.

Ha egy gyermeke van, akkor felülírjuk a gyermekelem értékével.

12

Egyébként, felülírjuk a jobb oldali részfa legkisebb (legbaloldalibb) elemével,
 vagy a bal oldali részfa legnagyobb (legjobboldalibb) elemével.

AVL fa: vagyis kiegyensúlyozott keresőfa.

• **bővítés**: amennyiben nem romlik el a kiegyensúlyozottság, beszúrjuk levélelemként a fába. Egyébként pedig:

- LL¹ eset: jobbra forgatással

- L \mathbf{R}^2 eset: fel + jobbra forgatás

- $\mathbf{R}\mathbf{R}^3$ eset: balra forgatással

 $-\mathbf{RL}^4$ eset: fel + balra forgatás

• törlés: hasonlóan a keresőfákhoz, annyi különbséggel, hogy előfordulhat hogy többször is forgatni kell a fa kiegyensúlyozásához (a bővítéssel ellentétben)

Piros-fekete fa: egy olyan bináris keresőfa, amely a következő tulajdonságokkal rendelkezik:

- 1. Minden csomópontja piros vagy fekete.
- 2. A gyökere fekete.
- 3. Minden (NIL értékű) levele fekete.
- 4. Ha egy csomópont piros, mindkét rákövetkezője fekete (vagyis, nincs benne két egymást követő piros csomópont).
- 5. Minden csomópont esetén a bal és jobb oldalon lévő fekete csomópontok száma egyenlő.

¹bal oldali részfa bal oldala

²bal oldali részfa jobb oldala

³jobb oldali részfa jobb oldala

⁴jobb oldali részfa bal oldala

• beszúrás:

- Okasaki-módszer: úgy bővítjük mint egy keresőfát, mégpedig piros színezéssel. A következő eshetőségek fordulhatnak elő a beszúrást követően:
 - Ha a fa továbbra is rendelkezik a piros-fekete tulajdonsággal nincs teendőnk.
 - 2. Nem teljesül a 2. tulajdonság, miszerint a gyökérelem fekete. Ez csak akkor fordulhat elő ha eredetileg üres volt a fa. Ekkor csak egyszerűen feketére színezzük az újonnan beszúrandó elemet.
 - 3. Nem teljesül a 4. tulajdonság, miszerint nem lehet két egymás utáni piros csomópont. Ez csak akkor fordulhat elő, ha piros a beszúrt elem szülője. Ekkor forgatásokat és átszínezéseket kell végrehajtani.
- CLRS-módszer: hasonló az Okasaki-módszerhez azzal a különbséggel, hogy másképp kezeli azt az esetet, amikor a beszúrást követően nem teljesül a 4. tulajdonság.
- törlés: hasonlóan a keresőfákhoz, forgatással és színezéssel keverve.

B-fa (Bayer-fa): lapokból (adatelemeket és mutatókat tartalmaz) felépülő keresőfa.

- a lapokon az adatelemek számát a B-fa **rendje** határozza meg. Ha ez N, akkor a gyökérlap kivételével, minden lapon **min.** N, **max.** 2N adatelem helyezkedhet el.
- az adatelemek rendezve szerepelnek a lapokon

• bővítés:

- Ha a beszúrást követően, az adott lapon az adatelemek száma nem haladja meg a 2N-t, akkor rendben vagyunk.
- Ellenkező esetben, felfele visszük az adott lap középső elemét és ketté osszuk az adott lapot a felvitt betű mentén. Ha a fenti lapon kevesebb mint N+1 adatelem lenne (és nem gyökérlap), akkor fentebb visszük (?).

• törlés:

- Ha levéllapról törlünk, és az elemek mennyisége nem csökken N alá rendben vagyunk. Ellenben, ha a levéllapon N alá csökken az elemek mennyisége, a szülőlapból veszünk kölcsön egy elemet vagy egyesítünk, ha nincs elég elem a szülőlapon. (?)
- Ha nem levéllapról törlünk, akkor a törlendő elem baloldali részfájának legjobboldalibb elemével írjuk felül, vagy a jobb oldali részfa legbaloldalibb elemével. Ekkor két eshetőség történhet:
 - \ast Ha van egy szomszédos testvérlap, amin minimum N+1elem van, akkor kölcsönveszünk egyet.
 - * Ha mindkét szomszédos testvérlap N elemet tartalmaz, akkor **lapösszevonást** kell végrehajtani.

2. Tétel

2.1. Valószínűség fogalma és kiszámításának kombinatorikus módszerei (permutációk, variációk, kombinációk). Feltételes valószínűség, függetlenség, Bayesformula.

Fogalmak:

- Elemi esemény: egy kísérlet lehetséges kimenetelei.
- Esemény: elemi eseményekből álló halmazok, jele: A, B, C, ...
- Eseménytér: egy kísérlethez tartozó összes elemi esemény, jele: Ω
- Valószínűség: (definíció)Ha n független kisérletet végzünk egy A esemény megfigyelésére és A k-szor következett be, akkor k-t az A esemény gyakoriságának, a $\frac{k}{n}$ értéket pedig A relatív gyakoriságának nevezzük és P(A)-val jelöljük.

Axiómák:

- 1. $P(A) \ge 0$. (Minden A eseményre)
- 2. $P(\Omega) = 1$. (A biztos esemény mindíg bekövetkezik)
- 3. P(A+B) = P(A) + P(B). (Ha A és B egymást kizáró események)

Klasszikus kiszámítási módja: $P(A) = \frac{k}{n} = \frac{\text{kedvező esetek száma}}{\text{összes esetek száma}}$

Kombinatorikus kiszámítási módszerek:

- **Permutáció**: az *A* halmaz önmagára vett bijektív leképezése (= sorba rendezés, nem számít a sorrend)
 - ismétlés nélküli: (definíció)n különböző elem lehetséges sorbarendezéseinek a száma: $P_n = n!$
 - **ismétléses**: (definíció)Ha n elemünk van k különböző fajtából, az 1. fajtából l_1 , a 2.-ból l_2 stb. (azaz $l_1+l_2+\ldots+l_k=n$), akkor az n elem lehetséges sorrendjeinek a száma: $P_n^{l_1,\ldots,l_k}=\frac{n!}{l_1!\cdot\ldots\cdot l_k!}$

- Variáció: n elemű halmazból kiválasztott k hosszúságú sorozatok (=kiválasztás és sorba rendezés, számít a sorrend)
 - ismétlés nélküli: (definíció)Egy n elemű halmaz k-ad osztályú ismétlés nélküli variációi alatt, a halmaz elemeiből visszatevés nélkül kiválasztott k hosszúságú sorozatokat értjük.

Ezek száma: $V_{n,k} = \frac{n!}{(n-k)!} = n \cdot (n-1) \cdot \dots \cdot (n-k+1)$, ahol $n \ge k$

ismétléses: (definíció) Egy n elemű halmaz k-ad osztályú ismétléses variációi alatt, a halmaz elemeiből visszatevéssel kiválasztott k hosszúságú sorozatot értjük.

Ezek száma: $V_{n,k}^i = n^k$

- Kombináció: n elemű halmaz k elemű részhalmazai (=kiválasztás)
 - -ismétlés nélküli: (definíció) Egy nelemű halma
zkelemű részhalmazait a halmaz $k\text{-}\mathbf{ad}$ osztályú ismétlés nélküli kobináció
inak nevezzük.

Számuk: $C_{n,k} = \frac{n!}{k!(n-k)!} =: \binom{n}{k}$, ahol $n \ge k$

- ismétléses: (definíció)Ha egy n elemű halmaz elemeiből úgy képezzük a k elemű részhalmazt, hogy egy elemet többször is választhatunk (azaz visszatevéssel), akkor az n halmaz k-ad osztályú ismétléses kombinációjáról beszélünk.

Számuk: $C_{n,k}^i = \binom{n+k-1}{k} =: \binom{n}{k}$

Feltételes valószínűség: (definíció) Az A eseménynek a B eseményre vonatkozó feltételes valószínűsége megadja az A esemény bekövetkezésének a valószínűségét, feltéve hogy a B esemény már bekövetkezett vagy bekövetkezik.

$$P(A|B) = \frac{P(AB)}{P(B)}$$

Függetlenség: (definíció) Két esemény független, ha $P(AB) = P(A) \cdot P(B)$. Vagyis, ha az egyik esemény bekövetkezése nem függ a másik bekövetkezésétől.

Bayes-formula: (definíció) A Bayes-tétel a valószínűségszámításban egy feltételes valószínűség és a fordítottja között állít fel kapcsolatot. A valamiféle hipotézis, B egy

megfigyelhető esemény és a tétel azt adja meg, hogyan erősíti vagy gyengíti az esemény megfigyelése a hipotézis helyességébe vetett hitünket.

Ezen formula:
$$P(B|A) = \frac{P(A|B) \cdot P(B)}{P(A)}$$

Tétel: Legyen A egy esemény, $B_1, B_2, ...$ teljes eseményrendszer, $P(A) > 0, P(B_i) > 0, i = 1, 2, ...$ Ekkor

$$P(B_i|A) = \frac{P(A|B_i) \cdot P(B_i)}{\sum_{j=1}^{\infty} P(A|B_j) \cdot P(B_j)}, \text{ minden } j\text{-re.}$$

2.2. Algoritmusok lépésszáma: beszúrásos rendezés, összefésüléses rendezés, keresések lineáris és logaritmikus lépésszámmal. Gyorsrendezés, az összehasonlítások minimális száma. Rendezés lineáris lépésszámmal: radix rendezés, vödör rendezés.

Beszúrásos rendezés: Mechanizmusa hasonló ahhoz, amikor a kezünkben lévő kártyákat rendezzük. Felveszünk őket egyenként, és beszúrjuk a megfelelő helyre. A beszúró rendezés is hasonlóképpen működik, melynél a kezdő elem az első tömbbeli elem lesz. Lépésszám, időbonyolultság:

- legrosszabb eset: $O(n^2)$ (ha pont fordítva van rendezve a kiindulási tömb)
- legjobb eset: O(n) (ha a kiinduló tömb eleve rendezve van)

Összefésülő rendezés: A tömböt felosztjuk két részre, a részeket külön rendezzük, majd összefésüljük. Ez rekurzívan történik, tehát egészen addig osztjuk 2 részre a résztömböket, amíg egy elemű tömbök maradnak. Ezeket kell párossával összefésülni.

Ennek lényege, hogy a két résztömb soron következő elemeit hasonlítja össze, így készítve egy új, összefésült tömböt. Ezt egészen addig ismételve, míg az eredeti tömbünk rendezett változatát kapjuk vissza.

Példa:

5 2 4 6 1
[5 2 4] [6 1]
[5 2] [4] [6] [1]
[5] [2] [4] [6] [1]
[2 5] [4] [1 6]
[2 4 5] [1 6]
[1 2 4 5 6]

- "oszd meg és uralkodj" elven működik
- Lépésszám, időbonyolultság: $O(n \log n)$, ahol $\log n = \frac{\text{felosztások}}{\text{szintek}}$ száma (?).

• Bizonyos esetekben gyorsabb is lehet mint a *gyorsrendezés*, viszont hátránya a nagy tárterület a felosztások miatt (**nem helyben rendez**).

Gyorsrendezés:

• "oszd meg és uralkodj" elven működik

• Lépései:

- 1. Kiválasztunk a tömbből egy tetszőleges elemet. Ez lesz az úgynevezett vezérelem (pivot). Ez lehet például a tömb *utolsó eleme* is.
- 2. Az ennél kisebbeket a tömb elejére, az ennél nagyobbakat a tömb végére rendezzük. A vezérelemmel megegyező elemek mehetnek bármelyik oldalra.
- 3. Ezután az így keletkező két tömbrészletet külön rendezzük, az algoritmus rekurzív hívásával.
- Vegyük észre, ha a pivot előtt csakis kisebb, utánna pedig csakis nagyobb elemek vannak, azt jelenti, hogy a pivot már a **végleges helyén van**.
- Lépésszám, időbonyolultság:
 - legrosszabb eset: $O(n^2)$ (ha a pivot mindig a tömb legnagyobb eleme)
 - legjobb eset: $O(n \log n)$ (ha a felosztás közel, vagy teljesen egyenlő)

Radix rendezés (számjegyes rendezés): Feltételezzük, hogy a rendezni kívánt tömbünk minden eleme ugyanannyi számjegyből áll, majd a legkisebb helyiértéktől haladva a legnagyobb felé, helyiértékenként rendezzük a tömböt egy választott stabil algoritmussal (pl.: leszámláló rendezés).

43 12 97 10

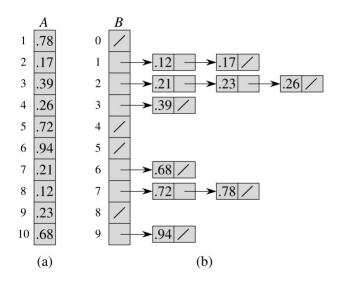
10 12 43 97

10 12 43 97

 ha nem ugyan olyan hosszúak a számjegyek, akkor át lehet őket alakítani bináris számrendszerbe és úgy radix rendezni • időbonyolultság: $O(d \cdot (n+k))$, ahol d a számjegyek száma, n a rendezni kívánt elemek száma, k pedig a lehetséges számjegyek száma ($lineáris\ idejű$)

Vödör (edény) rendezés: Feltételezzük, hogy a rendezni kívánt tömb elemeire $(n_0, n_1, ..., n_k)$ igaz, hogy: $0 \le n_i < 1$ (i = 0, 1, ..., k) és az értékek egyenletes eloszlásból származnak.

A vödrök **láncolt listák** lesznek. Ezekben helyezzük el az elemeket az **első tizedes jegy alapján**, majd az egyes vödrökben **beszúrásos rendezéssel** rendezzük az elemeket. Az eljárás végén pedig összefűzzük a rendezett vödrök tartalmát.

6. ábra. Vödör (edény) rendezés láncolt listával

Időbonyolultság:

- lineáris idejű egészen addig, amíg az edényméretek négyzeteinek összege lineáris a teljes elemszámban
- legrosszabb esetben: $O(n^2)$ (ha vödrök elemszáma nagyban eltér, és a szétválogatást követően a vödrökben lévő elemek fordított sorrendben vannak)
- \bullet legjobb esetben: O(n) (egyenletes eloszlású számokkal, és ha a szétválogatást követően már eleve rendezett vödröket kapunk)

Teljes keresés:

- A tömb elemeinek iterálása az elejétől, egészen a keresett elem megtalálásáig.
- Időbonyolultság: O(n) (ezért is hívják lineáris keresésnek, mert a lépésszám lineárisan függ a tömb elemszámától)

Bináris keresés:

- Csak rendezett tömbön!
- Megvizsgálja a középső elemet, ha nem az a keresett, akkor, ha annál nagyobb, akkor a középső elem utáni résztömbben keres, ha kisebb, akkor a középső elem előtti résztömbben, ugyanilyen elven, méghozzá rekurzív módon.
- **Időbonyolultság**: $O(\log n)$ (nagy elemszámú tömbök esetén lényegesen gyorsabb lehet, mint a lineáris)

3. Téma

3.1. Függvények szélsőértéke, függvényvizsgálat. A legkisebb négyzetek módszere

A függvényvizsgálat lépései:

- 1. Alapvető vizsgálatok:
 - Értelmezési tartomány (D_f) és szakadási pontok
 - Zérushelyek (ha vannak)
 - Paritás
 - Periodicitás (korlátosság)
 - Határértékek ($+\infty$ és $-\infty$ -ben, ha van értelme)
- 2. Derivált függvény vizsgálata (f'):
 - Monotonitás
 - Szélsőértékhelyek
- 3. Kétszeresen (másodrendű) derivált függvény vizsgálata (f''):
 - Konvexitás (avagy konvex vagy konkáv)
 - Inflexiós pontok

Szakadási pont: (definíció) Azt mondjuk, hogy a valós számok egy D részhalmazán értelmezett $f: D \to \mathbb{R}$ függvénynek, a D lezártja egy u pontjában szakadása van, ha

- $u \in D$, de u-ban f nem folytonos vagy
- $u \notin D$

Zérushely: f(x) = 0

Paritás:
$$\begin{cases} f(-x) = f(x), \text{ha } f \text{ páros } (a \text{ függvény tükrös az y tengelyre}) \\ f(-x) = -f(x), \text{ha } f \text{ páratlan } (a \text{ függvény tükrös az origóra}) \end{cases}$$

Periodicitás (korlátosság):

- (definíció) Az $f: D_f \to \mathbb{R}$ függvény alulról korlátos, ha van olyan $k \in \mathbb{R}$, hogy az értelmezési tartomány minden elemére $k \leq f(x)$.
- (definíció) Az $f: D_f \to \mathbb{R}$ függvény felülről korlátos, ha van olyan $K \in \mathbb{R}$, hogy az értelmezési tartomány minden elemére $f(x) \leq K$.
- (definíció) Az $f: D_f \to \mathbb{R}$ függvény alulról és felülről is korlátos, ha van olyan $k \in \mathbb{R}, K \in \mathbb{R}$, hogy az értelmezési tartomány minden elemére $k \leq f(x) \leq K$.

Határérték:

1. (definíció) Legyen f egy olyan függvény, amelyre $[N, \infty) \subseteq D(F)$ valamely alkalmas $N \in \mathbb{R}$. Ekkor az f függvény határértéke a végtelenben L (jelölés $\lim_{x \to +\infty} f(x) = L$), ha

$$\forall \varepsilon > 0, \exists M, \forall x [x > M \Rightarrow |f(x) - L| < \varepsilon]$$

2. (definíció) Legyen f egy olyan függvény, amelyre $(-\infty, N] \subseteq D(F)$ valamely alkalmas $N \in \mathbb{R}$. Ekkor az f függvény határértéke a mínusz végtelenben L (jelölés $\lim_{x \to -\infty} f(x) = L$), ha

$$\forall \varepsilon > 0, \exists m, \forall x [x < m \Rightarrow |f(x) - L| < \varepsilon]$$

Függvény deriváltja: Legyen $D \subset \mathbb{R}, f: D \to \mathbb{R}$ és $x_0 \in D$. Ekkor a

- differenciahányados függvény: $\phi(x,x_0) = \frac{f(x) f(x_0)}{x x_0}$
- differenciálhányados: $\lim_{x \to x_0} f(x) = \frac{f(x) f(x_0)}{x x_0} = f'(x_0)$

Monotonitás: Legyen $x_1, x_2 \in D_f$.

• (definíció) Az f monoton nő, ha bármilyen $x_1 < x_2$ esetén $f(x_1) \le f(x_2)$. Szigorúan monoton nő, ha az egyenlőség sehol sem teljesül, vagyis $f(x_1) < f(x_2)$. • (definíció) Az f monoton csökken, ha bármilyen $x_1 < x_2$ esetén $f(x_1) \ge f(x_2)$. Szigorúan monoton csökken, ha az egyenlőség sehol sem teljesül, vagyis $f(x_1) > f(x_2)$.

Szélsőértékhelyek:

• (definíció) Ha f felülről korlátos és van olyan $x_0 \in D_f$ szám, hogy $f(x_0) \ge f(x)$ minden $x \in D_f$ esetén, akkor azt mondjuk, hogy az f függvénynek maximuma van az x_0 pontnál.

Továbbá, $f'(x_0) = 0$.

• (definíció)Ha f alulról korlátos és van olyan $x_0 \in D_f$ szám, hogy $f(x_0) \leq f(x)$ minden $x \in D_f$ esetén, akkor azt mondjuk, hogy az f függvénynek minimuma van az x_0 pontnál.

Továbbá, $f'(x_0) = 0$.

Konvexitás:

- (definíció) Az $f: D_f \to \mathbb{R}$ függvény az [a, b] intervallumon konvex, ha a grafikonja feletti tartomány konvex: $(x, y) \in \mathbb{R}^2 | x \in [a, b]$ és $y \geq f(x)$
- (definíció) Az $f: D_f \to \mathbb{R}$ függvény az [a, b] intervallumon konkáv, ha a grafikonja alatti tartomány konkáv: $(x, y) \in \mathbb{R}^2 | x \in [a, b]$ és $y \leq f(x)$

Inflexiós pont: Az $f : [a, b] \to \mathbb{R}$ differenciálható függvénynek az $x_0 \in [a, b]$ pont pontosan akkor inflexiós pontja, ha x_0 szélsőértékhelye az f függvénynek (illetve, ahol a függvény konvexitást vált $f''(x_0) = 0$ – ahol a másodrendű derivált előjelet vált).

Legkisebb négyzetek módszere: (pl. lineáris regresszió)

- a megfigyelési pontokra $(t_1, t_2, ...t_n időpillanatok és <math>f_1, f_2, ...f_n$ megfigyelések) keressük a legjobban illeszkedő modellt (pl. polinomot)
- célunk a hibák négyzetösszegének $(\sum_{i=1}^n (f(x_i) y_i)^2)$ minimalizálása

– minimum csak abban a pontban lehet, ahol a **parciális deriváltja** x_k szerint $\frac{\sigma J(x)}{\sigma x_k} = 0.$ Ez a következő lineáris egyenletrendszerhez vezet: $A^T A x = A^T f$ (Gauss-féle normálegyenlet)

3.2. Az elsőrendű logika nyelvének szintaxisa. Változók kötött és szabad előfordulása. A nyelv interpretációja, változókiértékelés. Termek és formulák értéke interpretációban, változókiértékelés mellett. Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény. Normálformák, prenex formulák. Logikai kalkulusok.

Klasszikus elsőrendű nyelv: (definíció) Klasszikus elsőrendű nyelven az $L^{(1)} = \langle LC, Var, Con, Term, Form \rangle$ rendezett ötöst értjük, ahol

- $LC = \{\neg, \land, \lor, \supset, \equiv, \forall, \exists, =, (,)\}$ (a **nyelv logikai konstansainak** halmaza erősségi/kötési sorrend szerint **csökkenően**)
- $Var = \{x_n | n = 0, 1, 2, ...\}$ (a **nyelv változóinak** megszámlálhatóan végtelen halmaza)
- $Con = \bigcup_{n=0}^{\infty} (F(n) \cup P(n))$ a nyelv nemlogikai konstansainak legfeljebb megszámlálhatóan végtelen halmaza.
 - -F névkonstansok, P állításkonstansok
- Term (a nyelv terminusainak halmaza)
 - $F(0) \cup Var \subseteq Term$
- Form (a nyelv formuláinak halmaza)
 - $-P(0) \subseteq Form$
- \bullet Az LC, Var, F(n), P(n) halmazok páronként diszjunktak

Például: $\exists x \forall y \text{szeret}(x, y)$ (Létezik valaki, aki mindenkit szeret.)

Változók kötött és szabad előfordulása:

- 1. Szabad változók: ha nem köti kvantor a változókat (a formula paramétere)
 - Nem szabad átnevezni őket.
 - Egy atomi formulában az összes változó szabad előfordulású.

- Ha az A formula $\neg B$ alakú, akkor FreeVar(A) = FreeVar(B).
- Ha az A formula $(B \supset C), (B \land C), (B \lor C)$ vagy $(B \equiv C)$ alakú, akkor $FreeVar(A) = FreeVar(B) \cup FreeVar(C)$.
- Ha viszont már kvantorokat (∀,∃) használunk, akkor már nincs szabad előfordulású változó.

2. Kötött változók:

- Szabadon át lehet nevezni őket (de akkor egységesen).
- Egy atomi formulában nincs kötött előfordulású változó.
- Ha az A formula $\neg B$ alakú, akkor BoundVar(A) = BoundVar(B).
- Ha az A formula $(B \supset C), (B \land C), (B \lor C)$ vagy $(B \equiv C)$ alakú, akkor $BoundVar(A) = BoundVar(B) \cup BoundVar(C).$
- Ha viszont már kvantorokat (∀,∃) használunk, akkor már csakis kötött előfordulású változókról beszélünk.

Interpretáció: (definíció) Az $\langle U, \varrho \rangle$ párt az $L^{(1)} = \langle LC, Var, Con, Term, Form \rangle$ első-rendű nyelv egy interpretációjának nevezzük, ha

- $U \neq \emptyset$, azaz U nemüres halmaz
- $Dom(\varrho) = Con$, azaz a ϱ a Con halmazon értelmezett függvény, amelyre teljesülnek a következők:
 - Ha $a \in F(0)$, akkor $\varrho(a) \in U$
 - Ha $f \in F(n), n \neq 0$, akkor $\rho(f): U^{(n)} \to U$
 - Ha $p \in P(0)$, akkor $\rho(p) \in \{0, 1\}$
 - Ha $P \in P(n)$, $n \neq 0$, akkor $\varrho(P) \subseteq U^{(n)}$

Értékelés:(definíció)Legyen a fenti elsőrendű nyelv az interpretációjával. Ekkor az $\langle U, \varrho \rangle$ interpretációra támaszkodó v értékelésen egy olyan **függvényt** értünk, amely a következőképpen néz ki:

$$v: Var \rightarrow U$$

Termek és formulák értékelése interpretációban: (definíció) Legyen I, egy $L^{(1)}$ nyelvbeli interpretáció. Jelölje továbbá a $|...|^{I,k}$ egy term vagy formula kiértékelését az I interpretációban. Ekkor:

1.
$$||^{I,k} \rightleftharpoons \{i, \text{ ha } P^I(|t_1|^{I,k},...,|t_k|^{I,k}) = i, \text{ egyébként } h\}$$
 $(i$ - igaz, h - hamis)

$$2. \ |\neg A|^{I,k} \rightleftharpoons \neg |A|^{I,k}$$

3.
$$|A \wedge B|^{I,k} \rightleftharpoons |A|^{I,k} \wedge |B|^{I,k}$$

4.
$$|A \vee B|^{I,k} \rightleftharpoons |A|^{I,k} \vee |B|^{I,k}$$

5.
$$|A \supset B|^{I,k} \rightleftharpoons |A|^{I,k} \supset |B|^{I,k}$$

6.
$$|\forall x A|^{I,k} \rightleftharpoons \{i, \text{ ha } |A|^{I,k^*} = ik \text{ minden } k^*x\text{-variánsra}\}$$
 (?)

7.
$$|\exists x A|^{I,k} \rightleftharpoons \{i, \text{ ha } |A|^{I,k^*} = ik \text{ valamely } k^*x\text{-variánsra}\}$$
 (?)

Megjegyzés: egy formula kiértékelése nagyban függ a predikátumok jelentésétől (hogy pontosan milyen exakt relációt jelentenek)

Törvény, ellentmondás, ekvivalencia, következmény:

Egy elsőrendű logikai nyelv egy A formulája:

- kielégíthető: ha van a nyelvnek olyan I interpretációja és I-ben van olyan k változókiértékelés, amelyre $|A|^{I,k}=i$ (igaz)
- kielégíthetetlen (ellentmondás): ha a nyelv minden I interpretációjában és I minden k változókiértékelése mellett $|A|^{I,k} = h$ (hamis)
- törvény: ha a nyelv minden I interpretációjában és I minden k változókiértékelése mellett $|A|^{I,k}=i$ (igaz)

Ekvivalencia: (definíció) Az A és B elsőrendű formulák logikailag ekvivalensek, ha minden I interpretációban és k változókiértékelés mellett

$$|A|^{I,k} = |B|^{I,k}$$

Megjegyzés: formulahalmazoknál is hasonlóképpen igaz és fennáll.

Következmény: (definíció) A B elsőrendű formula következménye Γ -nak, ha a nyelv minden olyan interpretációja és változókiértékelése amely kielégíti Γ -t, az kielégíti B-t is.

Tautologikus következmény: (definíció) Azt mondjuk, hogy a B tautologikus következménye Γ-nak, ha Γ és B közös igazságtáblázatában azon sorokban, ahol Γ kielégíthető, B oszlopában is csupa i (igaz) igazságérték van.

Prenex normálforma: (definíció) Legyen $L^{(1)} = \langle LC, Var, Con, Term, Form \rangle$ egy tetszőleges elsőrendű nyelv.

Az $A \in Form$ formulát **prenex alakúnak** nevezzük, ha az alábbi két feltétel valamelyike teljesül:

- 1. Az A formula **kvantormentes**, azaz sem a \forall sem a \exists kvantor nem szerepel benne, vagy
- 2. az A formula $Q_1x_1Q_2x_2...Q_nx_nB$, (n = 1, 2, ...) alakú, ahol
 - $B \in Form$ kvantormentes formula
 - $x_1, x_2, ..., x_n \in Var$ különböző változók
 - $Q_1, Q_2, ..., Q_n \in \{ \forall, \exists \}$ kvantorok

Megjegyzés: minden formulát, az eredetivel ekvivalens prenex alakúra lehet hozni.

Prenex normálformára-hozás lépései:

- 1. Ha van materiális ekvivalencia a formulában, azt fel kell oldani.
 - $(A \equiv B) \Leftrightarrow ((A \supset B) \land (B \supset A))$
- 2. Változóiban tiszta alakra hozás.
 - kötött változók szabályos átnevezésével
- 3. De Morgan törvényeinek alkalmazása.
 - $\bullet \neg \forall x A \Leftrightarrow \exists x \neg A$
 - $\bullet \neg \exists x A \Leftrightarrow \forall x \neg A$

- 4. Kvantorkiemelés.
 - ha implikáció van, és kvantor a bal oldalon, akkor a kiemelésnél fordítjuk a kvantort, egyébként pedig csak egyszerűen kiemeljük a kvantorokat

Normálformák nulladrendű nyelvek esetén:

- diszjunktív normálforma: formailag $(\neg a \land b \land c) \lor (a \land b \land c)$
- konjunktív normálforma: formailag $(\neg a \lor b \lor c) \land (a \lor b \lor c)$
- normálformára-hozás lépései:
 - A materiális ekvivalenciát (≡) átalakítjuk vele ekvivalens diszjunkcióra
 (?).
 - implikáció esetében pedig alkalmazzuk a következő összefüggést: $A\supset B\Leftrightarrow \neg A\vee B$
 - 2. A **kettős tagadás** és **De Morgan** törvényeivel elérjük, hogy a negáció csak atomi formulákra vonatkozzon.

$$-\neg(A \land B) \Leftrightarrow \neg A \lor \neg B \text{ \'es } \neg(A \lor B) \Leftrightarrow \neg A \land \neg B$$

- A disztributivitást felhasználva addig alakítjuk a formulát, amég a konjunkciók és diszjunkciók megfelelő sorrendben nem lesznek.
- 4. Egyszerűsítünk.

Logikai kalkulusok (Gentzen kalkulus)

Szekvent: (definíció) Legyen $A_1, A_2, ..., A_n$ és $B_1, B_2, ..., B_m$ tetszőleges formulák. A

$$T \wedge A_1 \wedge A_2 \wedge ... \wedge A_n \supset B_1 \vee B_2 \vee ... \vee B_m \vee \bot$$

alakú formulát szekventek nevezzük. Jelölése: $A_1, A_2, ..., A_n \vdash B_1, B_2, ..., B_m$

Levezethetőség: (definíció) Egy szekvent levezethető a szekventkalkulusban, ha vagy

• $A, \Gamma \vdash \Delta, A$ alakú vagy

• van olyan levezetési szabály, amelyben a **szekvent** a **vonal alatti szekventsé- mával azonos alakú**, és elkészítve a szekvetünkből, ezen levezetési szabály vonal feletti szekventsémájával azonos alakú szekventet(ket), és ez(ek) levezethetőek a szekventkalkulusban. (???)

Helyesség: (definíció) A szekventkalkulus helyes, mert ha $A_1, A_2, ..., A_n$ és $B_1, B_2, ..., B_m$ szekvent levezethető a szekventkalkulusban, akkor a $T \wedge A_1 \wedge A_2 \wedge ... \wedge A_n \supset B_1 \vee ... \vee B_m \vee \bot$ formula logikai törvény.

Teljesség: (definíció) A szekventkalkulus teljes, mert ha B formula logikai törvény, akkor a " $\vdash B$ " szekvent levezethető a szekventkalkulusban.

Szekvent kalkulus levezetési szabályai:

$$(\rightarrow \supset) \qquad \frac{A, \Gamma \to \Delta, B}{\Gamma \to \Delta, (A \supset B)} \qquad (\supset \to) \qquad \frac{\Gamma \to \Delta, A}{(A \supset B), \Gamma \to \Delta} \qquad (\rightarrow \land) \qquad \frac{A, B, \Gamma \to \Delta}{(A \supset B), \Gamma \to \Delta}$$

$$(\rightarrow \land) \qquad \frac{\Gamma \to \Delta, A}{\Gamma \to \Delta, (A \land B)} \qquad (\land \to) \qquad \frac{A, B, \Gamma \to \Delta}{(A \land B), \Gamma \to \Delta}$$

$$(\rightarrow \lor) \qquad \frac{\Gamma \to \Delta, A, B}{\Gamma \to \Delta, (A \lor B)} \qquad (\lor \to) \qquad \frac{A, \Gamma \to \Delta}{(A \lor B), \Gamma \to \Delta}$$

$$(\rightarrow \lor) \qquad \frac{A, \Gamma \to \Delta}{\Gamma \to \Delta, \neg A} \qquad (\lnot \to) \qquad \frac{\Gamma \to \Delta, A}{\neg A, \Gamma \to \Delta}$$

7. ábra. Szekvent kalkulus levezetési szabályai

Megjegyzések:

- negációnál csak simán átdobjuk a másik oldalra a megfelelő tagokat
- az $(\land r)$, $(\lor l)$ és $(\supset l)$ ketté bontják a relációt
- az összes többi pedig helyben tartja, csak szétszedi bal és jobb oldalra a relációt és tagjait

4. Tétel

4.1. Függvények, görbék, felületek leírása és számítógépes ábrázolása.

Függvények

- függvények segítségével jeleníthető meg egy ábra
- csak közelíteni tudjuk a számítógépes ábrázolásnál (gyakorlatilag tehát szakaszokból áll)
 - a szakaszok sűrűsége a pontok mennyiségétől függ

Függvények típusai:

- 1. Explicit függvények: pl. $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}, f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + ... + a_0 x^0$ (polinomiális függvény)
 - egyértelmű hozzárendelés
 - $a_n, a_{n-1}, ..., a_0$ a polinom együtthatói, n fokszám, x változó
 - \bullet minden polinomiális függvény egyértelmű meghatározásához/ábrázolásához legalábbn+1 pontra van szükség
- 2. Implicit függvények: $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$
 - ha nincs egyértelmű hozzárendelés
 - például: kör, elipszis, stb.
 - (x,y)-hoz rendelünk egy F(x,y) függvényt (?)
 - minden eddig függvényt át lehet alakítani implicit alakúra
- 3. Vektorfüggvények: (vektor értékű, paraméteres alakban megadott)
 - az idő függvényében egy **vektort** írunk le: $v(t):[a,b]\to V^2$
 - a mozgó helyvektor végpontjai rajzolják a görbét (?)

Görbék típusai:

- 1. Explicit görbék: pl. polinommal megadott görbe
 - ahányad fokú polinom \Leftrightarrow akkorad rendű görbe

2. Implicit görbék:

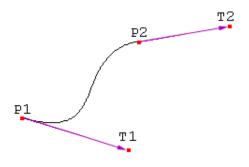
- lassú kiértékelésű, és nem egyértelmű, ezért ritkán használatos a számítógépes grafikában
- az értékek behelyettesítése a **távolságot** is mutatja (minél nagyobb az érték, annál távolabb van a pont)
- 3. **Vektorgörbék** (paraméteres): mozgó helyvektor végpontjai rajzolják a görbét, tehát **idő függvényében** vektort írunk le.
- 4. **Térbeli görbék**: rajzolására alkalmatlanok az implicit és explicit függvények. Csak vektorfüggvénnyel rajzolhatók.

Egy m-ed és egy n-ed rendű görbének legfeljebb $m \times n$ darab **látható** metszéspontja lehet. (Bezont-tétel)

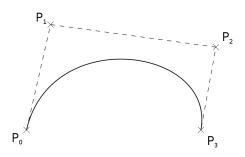
Nevezetes görbék:

1. Hermit iv:

- a következők adottak: **2 pont és 2 érintő**, vagyis kezdő (P_1) és végpont (P_2) , illetve ezekben a pontokban az érintők (T_1, T_2)
- 2. Bézier görbe: $c(t) = \sum_{i=0}^{n} P_i \cdot B_i^n(t)$ (Bernstein polinom)
 - \bullet általában 4 (kontroll)
pontra (P_0,P_1,P_2,P_3) illesztendő
 - de akármennyi pontra illeszthető
 - Hermit ív továbbfejlesztése

8. ábra. Hermite ív

9. ábra. Bézier görbe

Felületek típusai:

1. Explicit felületek: $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, f(x,y) = z$

• dróthálós megjelenés: vagyis a felületi görbék ábrázolása

• előny: könnyű ábrázolás

• hátrány: maga alá görbülő felületet nem tud ábrázolni

2. Implicit felületek: F(x, y, z) = 0

minden (x, y) értékhez több érték is társulhat, tehát maga alá görbülhet a
 felület (pontosan ez az egyik előnye is)

• előny: maga alá görbülő felületet tud ábrázolni

• hátrány: pontonkénti kiértékelés

• metszéspontok: felület + görbe, felület + felület

- (definíció) Egy n-edrendű felületnek és egy m-edrendű görbének $n \times m$ látható (= $valós\ koordinátákkal\ rendelkező$) metszéspontja lehet.
 - Tehát egy felület egyenletének a fokszámát eldönthetem úgy, hogy egyenessel metszem, és a metszéspontok száma megadja a felület egyenletének a fokszámát.
- (definíció) Egy n-edrendű és egy m-edrendű felület **metszésvonala** egy $n \times m$ -edrendű görbe
- 3. **Paraméteres felületek**: míg a görbék ábrázolása során pontokat kötünk össze, itt **paraméter vonalakkal** rácsozozzuk be.

Legyen $I^2 = [a, b] \times [c, d]$ a két időintervallum Descartes szorzata.

Ekkor a $\overline{\mathbf{v}}(u,v)$ három koordináta függvénnyel számolódik, melyek:

- $x(u,v):I^2\to\mathbb{R}$
- $y(u,v):I^2\to\mathbb{R}$
- $z(u,v):I^2\to\mathbb{R}$

Összefoglalás

	Explicit	Implicit	Paraméteres
Görbék	f(x) = y	F(x,y) = 0	$\overline{\mathrm{v}}(t)$
Felületek	f(x,y) = z	F(x, y, z) = 0	$\overline{\mathbf{v}}(u,v)$ (?)

4.2. Problémák reprezentálása állapottéren. A megoldás keresése visszalépéssel. Szisztematikus és heurisztikus gráfkereső eljárások: a szélességi, a mélységi és az A algoritmusok. Kétszemélyes játékok és reprezentálásuk. A nyerő stratégia. Lépésajánló algoritmusok.

Az állapottér fogalma: A mesterséges intelligenciában a problémák megoldása a probléma megfogalmazásával kezdődnek. A problémát leírjuk/reprezentáljuk. Egyik legelterjedtebb reprezentációs technika az állapottér-reprezentáció. (state-space representation)

$$P = \langle A, K_{ezd}, C_{\acute{e}l}, O_{per\acute{a}torok} \rangle$$
 (javítani)

Megjegyzés: egy probléma megoldható, ha van olyan célállapot, ami elérhető a kezdő-állapotból.

Állapottér gráf: az állapottér (irányított) gráfot alkot, aminek csomópontjai az állapottok, a csomópontok közötti élek pedig a cselekvések. Jellemzői:

- \bullet Elágazási tényező: tetszőleges állapotból közvetlenül elérhető állapotok maximális száma, jele: b
- ullet A legsekélyebb megoldás: a legkevesebb operátoralkalmazás segítségével elérhető célállapot eléréséhez szükséges operátoralkalmazások száma, jele: d
- A csomópontok maximális mélysége: jele: m

Visszalépéses kereső (backtracking):

- ha elakadunk, egyszerűen vissza lehet lépni
- nem informált kereső (csak a probléma definícióját ismeri)
- időbonyolultság: $O(b^m)$
- tárbonyolultság: O(m)
- teljesség: csak véges, körmentes gráfban teljes
- optimalitás: nem garantál optimális megoldást

Megjegyzés: A visszalépéses kereső alkalmazásával a tárbonyolultság csökkenthető tovább.

Gráfkereső algoritmusok

Adatbázisa: a keresés során tárolt elemek. (?)

Egyetlen művelete a kifejtés:

- 1. Távolítsuk el a csomópontot a peremből.
- 2. Ha a csomópont által reprezentált állapot még nem eleme a zárt listának,
 - Adjuk hozzá a zárt listához,
 - Állítsuk elő a csomópont követőit, a csomópont által reprezentált állapotból közvetlenül elérhető állapotokhoz, új csomópontot(kat) készítve a perembe.

Kifejtések: a fa-kifejtésnél lehetnek duplikátumok, a gráf-kifejtésnél nem.

Szélességi kereső: egy VIS tömböt és egy P peremet használunk a bejárásra. Sorba megyünk a gráf csomópontjain. Ha meglátogattunk egyet, akkor elhelyezzük a VIS tömbben, a közvetlen rákövetkezőit pedig a P peremben helyezzük el, mégpedig hátulra.

A következő meglátogandó csomópont, a **perem első eleme** lesz.

- nem informált kereső (csak a probléma definícióját ismeri)
- időbonyolultság: $O(b^{d+1})$
- tárbonyolultság: $O(b^{d+1})$
- teljesség: teljes, ha b véges
- optimalitás: optimális, ha minden élköltség egységnyi

Mélységi kereső: egy VIS tömböt és egy P peremet használunk a bejárásra. Sorba megyünk a gráf csomópontjain. Ha meglátogattunk egyet, akkor elhelyezzük a VIS tömbben, a közvetlen rákövetkezőit pedig a P peremben helyezzük el, mégpedig hátulra.

A következő meglátogandó csomópont, a **perem utolsó eleme** lesz.

• nem informált kereső (csak a probléma definícióját ismeri)

• időbonyolultság: $O(b^m)$

• tárbonyolultság: $O(b \cdot m)$

• teljesség: csak véges, körmentes gráfban teljes

• optimalitás: nem garantál optimális megoldást

Egyéb keresők:

• egyenletes költségű kereső: a legkisebb össz úti-költségű csomópontot válassza.

• legjobbat először kereső: a heurisztika is jelen van már. A legkisebb heurisztikájú csomópontot válassza.

A* keresés: A legjobbat-először keresés legismertebb fajtája az A* keresés. Mindíg a legkisebb, **teljes úti költség** + **heurisztikát** válassza.

Cél: a teljes becsült útiköltség minimalizálása:

$$f(n) = g(n) + h(n)$$
, ahol

 \bullet f(n) – a legolcsóbb, az ncsomóponton keresztül vezető megoldás becsült költsége

 $\bullet \ g(n)$ – az aktuális csomópontig megtett út költsége

• h(n) – az adott csomóponttól a célhoz vezető út költségének becslőjét (az adott csomópont heurisztikája)

Optimális költség: a cél csomópontban az összesített útiköltséget optimális költségnek nevezzük.

Kétszemélyes játékok és reprezentálásuk:

• formálisan: $\langle B, b_0, J, \hat{v}, L \rangle$, ahol

B: a játékállások halmaza

 $-b_0 \in B$: a kezdőállás

-J: a játékosok halmaza, ahol |J|=2

- \hat{v} : egy $V \to \{-1,0,1\}$ -be képző függvény (ez határozza meg, hogy melyik játékos nyert):
 - * 1 a következő játékos nyer
 - * -1 a következő játékos veszít
 - * 0 egyébként (döntetlen)
- L: a lépések halmaza

Játékfa: a játékreprezentációból készíthető

Nyerő stratégia:

- játszma: (definíció)Olyan lépéssorozat, ami a játék kezdőállapotából, valamilyen olyan állapotba vezető összefüggő lépéssorozat, ami esetén végálláshoz érkezünk.
- stratégia: (definíció)Olyan leképezés, ami egy adott játékos számára, minden olyan helyzetben, ami esetében lépni következik, előírja, hogy melyik lépést tegye meg.

Nyerő stratégia: ha minden stratégia mellett lejátszható játszmában ő nyer.

 Az egyik játékos garantáltan rendelkezik nyerő stratégiával, amennyiben döntetlen nem állhat elő, illetve, ha döntetlen előállhat, akkor az egyik játékosnak garantáltan van nem vesztő stratégiája.

Lépésajánló algoritmusok:

- 1. MinMax algoritmus: a fa felépítésénél a levélelemektől haladunk és ha a gyermekelemek szülője a MAX, akkor a nagyobb gyermekelemet válasszuk ki, ha pedig a MIN a szülője, akkor a kisebbet. Ezen lépéseket folytatjuk amég a gyökérelemhez nem értünk.
 - hasznosságfüggvény: $h: A \to [-m, m]$, ahol $m \in \mathbb{R}^+$ és

$$h_i(a,j) = \begin{cases} h(a,j), \text{ ha } i = j\\ -h(a,j), \text{ egyébként} \end{cases}$$

• időbonyolultság: $O(b^m)$

- tárbonyolultság: O(m)
- 2. **Alfa-Béta nyesés**: $(\alpha = -\infty, \beta = +\infty)$ párokat visszük minden elemre/ágra, és ha az aktuális α -nál nagyobbat találtunk (és MAX a szülő) akkor α -t cseréljük, ha pedig az aktuális β -nál kisebbet (és MIN a szülő), akkor pedig β -t cseréljük. Ha az $\alpha > \beta$ feltétel teljesül, a következő ágat(kat) **lenyessük**.
 - a *MinMax* algoritmus továbbfejlesztett változata, ezért ezt szokták a gyakorlatban használni
 - teljesen úgy működik mint a MinMax algoritmus annyi különbséggel, hogy ha ezt egy standard minimax fára alkalmazzuk, ugyanazt az eredményt adja vissza, mint a minimax, a döntésre hatással nem lévő ágakat azonban lenyesi (sőt, akár teljes részfákat is lenyeshet)
 - tetszőleges mélységű fákra lehet alkalmazni
- 3. Negamax algoritmus: kifejtendő

5. Tétel

5.1. Mátrix fogalma, műveletek, determináns, rang. Speciális mátrixok, inverz.
Mátrix, mint lineáris transzformáció. Sajátérték, sajátvektor.

Mátrix: (definíció) Egy m sorral és n oszloppal rendelkező számtáblázatot $m \times n$ -es mátrixnak nevezünk.

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

Az összes $m \times n$ -es mátrix halmazát $\mathcal{M}_{m \times n}$ -nel jelöljük.

Jellemzők:

- Ha n = m, akkor a mátrix **négyzetes** vagy **kvadratikus**
- A mátrix **főátlója** alatt az $(a_{11}, a_{22}, ...)$ szám k-ast értjük.
- Két mátrix egyenlő, ha azonos típusúak (azaz ugyanannyi soruk és oszlopuk van),
 és a megfelelő elemeik megegyeznek.
- ullet Azon $n \times n$ -es mátrixot, melynek a főátlójában csupa 1-es áll, minden más eleme pedig 0, n-edrendű vagy n-dimenziós egységmátrixnak nevezzük.

Jele: E_n vagy I_n az egysétmátrix esetében, illetve O_n a null-mátrix esetében (melynek pedig minden eleme 0).

Műveletek:

1. Osszeadás: Csak azonos típusú mátrixokat tudunk összeadni.

Legyenek
$$A = (a_{ij}), B = (b_{ij}), C = (c_{ij})$$
 $m \times n$ -es mátrixok.
Ekkor $C = A + B$, ha $c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$, ahol $i = 1, ..., m$ és $j = 1, ..., n$.

2. Skalárral való szorzás: Elemenként végezzük, azaz ha $\lambda \in \mathbb{R}$, $A = (a_{ij}) \in \mathcal{M}_{m \times n}$, akkor $\lambda A = (\lambda a_{ij}) \in \mathcal{M}_{m \times n}$.

3. **Mátrixszorzás**: Legyenek $A = (a_{ij})m \times k$ és $B = (b_{ij})k \times n$ típusú mátrixok. Ekkor A és B szorzata az a $C = (c_{ij})m \times n$ típusú mátrix, amelyre

$$\sum_{r=1}^{k} a_{ir} b_{rj}$$

Mátrix inverze: (definíció) Azt mondjuk az A n-edrendű négyzetes mátrixról, hogy invertálható, vagy létezik az inverze, ha létezik olyan B n-edrendű kvadratikus mátrix, hogy $AB = BA = E_n$.

Tétel: Ha A invertálható, akkor az inverze $egy\acute{e}rtelm \Hu$. **Jele**: A^{-1} .

Mátrix rangja: (definíció) Egy mátrix rangja alatt a mátrix sorai (vagy oszlopai), mint vektorok által alkotott vektorrendszer rangját értjük. Jelölés: rang(A).

Megjegyzés: ha a mátrix rangja k, akkor az oszlopaiból vagy soraiból kiválasztható k darab **lineárisan független** vektor.

Mátrix determinánsa: Legyen $A = (a_{ij})$ egy $n \times n$ -es kvadratikus mátrix. Az A mátrix n^2 eleméből válasszunk ki úgy n elemet, hogy minden sorból és oszlopból pontosan egyet választunk. A kiválasztott elemek alakja:

$$a_{1\sigma(1)}, a_{2\sigma(2)}, ..., a_{n\sigma(n)}$$

Ekkor az A mátrix determinánsa:

$$det(A) = |A| = \sum_{\sigma} \varepsilon(\sigma) a_{1\sigma(1)} \cdot a_{2\sigma(2)} \cdot \dots \cdot a_{n\sigma(n)}, \text{ ahol}$$
$$\varepsilon(\sigma) = \begin{cases} 1, \text{ha } \sigma \text{ páros} \\ -1, \text{ha } \sigma \text{ páratlan} \end{cases}$$

Ez az összeg n! tagú.

Speciális mátrixok: alsó- és felsőháromszög mátrix, ritka mátrix, egység-mátrix, null-mátrix, szimmetrikus mátrix.

Lineáris leképezés: (definíció) Legyenek V és W vektorterek \mathbb{R} felett. Ekkor a $\varphi:V\to W$ lineáris leképezés, ha

- additív, azaz $\forall u, v \in V : \varphi(u+v) = \varphi(u) + \varphi(v)$.
- homogén, azaz $\forall v \in V, \lambda \in \mathbb{R} : \varphi(\lambda v) = \lambda \varphi(v)$.

(definíció)Ha V = W, akkor a lineáris leképezést, **lineáris transzformációnak** hívjuk.

Lineáris transzformáció sajátértékei, sajátvektorai: (definíció) Legyen $\varphi:V\to V$ lineáris transzformáció.

Egy nem-nulla $v \in V$ vektort φ sajátvektorának hívunk, ha $\exists \lambda \in \mathbb{R} : \varphi(v) = \lambda v$. Ekkor λ -t a φ lineáris transzformáció v-hez tartozó sajátértékének nevezzük.

Megjegyzések:

- karakterisztikus egyenlet/polinom: $det(A \lambda E_n) = 0$
- a **sajátvektor** kiszámításánál vissza kell helyettesíteni lambdánként a karakterisztikus polinomba, és onnan kiszámolni a sajátvektort, melynek alakja:

$$\overline{\mathbf{v}} = t \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}, t \in \mathbb{R}$$

5.2. A problémaredukciós reprezentáció és az ÉS/VAGY gráfok. Ismeretrep-

rezentációs technikák, bizonytalanság-kezelés (fuzzy logika). A rezolúciós

kalkulus. A logikai program és az SLD rezolúció. A logikai programozás

alapvető módszerei.

Ha egy problémát mindaddig egyszerűsítünk, bontogatunk, amég elemi, egyszerű problé-

mákhoz jutunk, amiket már immáron egyszerűen meg tudunk oldani, azt problémare-

dukciónak nevezzük.

Problémaredukciós reprezentáció:

• először is le kell írni az eredeti problémát

• egyszerű probléma: amit meg tudunk oldani, vagy ismerjük a megoldást

• meg kell adni a problémát egyszerűsítő redukciós operátorokat is

egy redukciós operátor egy problémához azokat a részproblémákat rendeli hoz-

zá, melyek megoldásával az eredeti is megoldásra kerül

– egy **operátorsorozattal** egy problémahalmazt egy másik problémahalmazzá

redukálhatunk

• megoldhatóság: egy probléma megoldható, ha csupa egyszerű problémából álló

problémahalmazzá redukálható

• a **feladatok** lehetnek:

- megoldható-e a probléma a problémaredukciós reprezentációban

egy- vagy az összes megoldás előállítása

• például: Hanoi tornyai

ÉS/VAGY gráfok:

• egy reprezentáció egy irányított gráfot (ÉS/VAGY gráf) határoz meg

• a gráf csúcsai: a problémahalmaz elemei (maguk a problémák)

45

 a gráf élei: a közvetlenül elérhető problémákhoz húzzuk őket (ÉS élköteget vagy hiperélt alkotnak).

Továbbá, ezek az élek **összetartozónak** tekinthetőek.

- megoldhatóság: ha van egy startcsúcsból kiinduló olyan hiperút, melynek levelei terminális csúcsok
- megoldáskereső módszerek: visszalépéses- vagy keresőfával megoldáskeresés

Ismeretreprezentációs technikák

Fajtái:

- procedurális reprezentáció
- logikai alapú reprezentáció (logikai nyelvek, szabályalapú reprezentációk)
- strukturált reprezentáció (szemantikus hálók és keretek, döntési fák)
- hibrid reprezentációk

Bizonytalanság kezelés (fuzzy logika): (definíció) A fuzzy logika célja, a nem egyértelmű állítások⁵ matematikai kezelhetőségének a megkönnyítése. Azért van minderre szükség, mivel ezen állítások szubjektívek.

A fuzzy logika bevezeti, hogy az állítások a $\{0,1\}$ értékeket vehetik fel⁶, amik ezek között vannak, azok pedig bizonytalanságot reprezentálnak.

Továbbá, mindez lehetővé teszi komplexebb promlémák esetén az **alacsony számítási bonyolultságú** modellek és algoritmusok alkalmazását.

A rezolúciós kalkulus

Fogalmak:

- literál: az atomi formulák és negáltjaikat literáloknak nevezzük
- klóz: literálok halmaza (implicit diszjunkció) (?)
- üres klóz: literálok üres halmaza, jele: □ (kielégíthetetlen)

⁵pl. meleg van, valaki magas stb.

 $^{^60}$ - hamis, 1 - igaz

- formula: klózok halmaza (implicit diszjunkció) (?)
- üres klózhalmaz: jele: Ø (érvényes)
- például:

Formula:
$$(p \lor q) \land (\neg p \lor \neg q)$$
 \Downarrow Klózhalmaz: $\{\{p,r\},\{\neg p,\neg q\}\}$

A rezolúciós szabály: (definíció) Ha $C_1 = \{..., l, ...\}$ és $C_2 = \{..., l^c, ...\}^7$ klózok komplemens literálpárt tartalmaznak, akkor rezolválhatók.

- \bullet az "eredmény" a **rezolvens klóz**: $C = C_1 \{l\} \cup C_2 \{l^c\}$
- **például**: $C_1 = ab\overline{c}$ és $C_2 = bc\overline{e}$, akkor az eredménye $C = (ab\overline{c} \{\overline{c}\}) \cup (bc\overline{e} \{c\}) = ab \cup b\overline{e} = ab\overline{e}$

A rezolúciós eljárás: (definíció) Egy klózhalmaznál eldönti, hogy kielégíthető-e. Legyen az S halmaz. Ekkor:

- 1. Vegyünk S-ből két rezolválható klózt.
- 2. Készítsük el a rezolvenst.
- 3. Ha a rezolvens az üres klóz (□), akkor a formula **kielégíthetetlen**. Különben adjuk hozzá a rezolvenst a klózhalmazhoz.
- 4. Álljunk meg, ha nincs több rezolválható klóz.

A logikai program és az SLD rezolúció. A logikai programozás alapvető módszerei:

Imperatív program: olyan mint egy recept. Meghatározza, hogy mit és milyen sorrendben kell megtenni a programot futtató gépnek.

⁷ahol (l, l^c) komplemens literálpár

• logikai program:

- tudást ír le, melyet a gép a neki feltett kérdésekre való válaszoláshoz felhasznál
- logikai állítások halmaza
- futása: következtetési folyamat
- legismertebb logikai nyelv⁸: prolog
 - a programnak meg kell adnunk egy célformulát (célklózt), ezután ellenőrzi,
 hogy a célklóz a logikai program logikai következményei között van-e
 - döntési eljárás: SLD (Linear resolution with Selection function for Definitive clauses) elsőrendű rezolúciós kalkulus (??kifejteni)
- gyakori **példaprogram**: rokoni kapcsolatot adunk meg, melyből további rokonsági kérdésekre kaphatunk választ

⁸a '70-es évektől kezdve

6. Tétel

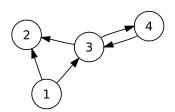
6.1. Gráf fogalma és megadásának módjai. Egyszerű, irányított és irányítatlan gráfok. Séta, út, összefüggőség. Nevezetes gráfok: páros gráf, teljes gráf, fa, kör, súlyozott gráf.

A gráf fogalma:

- hálós adatszerkezet: minden adatelemnek tetszőleges számú megelőzője és rákövetkezője lehet
- csúcsok és élek (két csúcs közötti kapcsolat) halmaza
- egy gráfot az határoz meg, hogy mely csúcsai vannak élekkel összekötve

A gráf megadási módjai:

1. Ábrával:

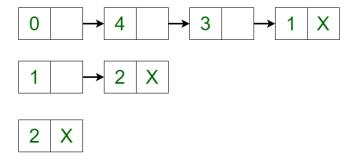
10. ábra. Irányított gráf reprezentációja ábrával

2. Az N ponthalmaz (csúcshalmaz) és az A élhalmaz tételes felsorolásával

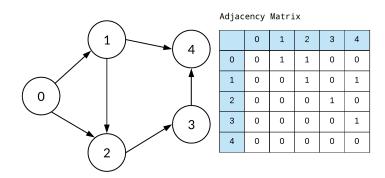
$$N = \{0, 1, 2, 3, 4\}$$

$$A = \{(0, 4), (0, 3), (0, 1), (1, 2)\}$$

3. **Szétszort reprezentáció**: szomszédsági (*multi*)listával: A kezdő csúcspontból listaszerűen felsoroljuk az onnan elérhető csúcspontokat.

- 11. ábra. Gráf szétszort reprezentációja
- 4. Folytonos reprezentáció: szomszédsági (csúcs)mátrixxal:

12. ábra. Gráf folytonos reprezentációja

A mátrix **sorai**: az adott indexű csúcsból kiinduló **csúcs-oszlopokhoz** 1-est rakunk, a többit pedig 0-nak hagyjuk.

A mátrix **oszlopai**: az adott indexű csúcsba menő **csúcs-sorokhoz** 1-est rakunk, a többit pedig 0-nak hagyjuk.

Képletesen:
$$c[i, j] = \begin{cases} 1, \text{ ha } (i, j) \in E \\ 0, \text{ ha } (i, j) \notin E \end{cases}$$

Egyszerű gráf:

• bármely két csúcsa között **legfeljebb egy él** lehet (kizárjuk a többszörös éleket, illetve a hurkokat)

Irányított gráf: ebben az esetben az éleknek irányuk van.

Irányítatlan gráf: az élekhez nincs irány rendelve, vagyis nincs különbség $A \to B$ és

$B \to A$ között.

Séta: (definíció) A gráf csúcsainak és éleinek egy olyan sorozata, melyben (?) minden végpontja megegyezik a következő él kezdőpontjával – feltéve ha létezik következő él. A sétában a csúcsok és az élek tetszés szerint ismétlődhetnek.

 $\mathbf{\hat{U}t}$: (definíció) $\mathbf{\hat{U}t}$ nak nevezzük a csúcsok és élek olyan sorozatát, amelyben nem ismétlünk sem éleket, sem csúcsokat.

Össsefüggőség: (definíció)Egy gráf összefüggő, ha (élei esetleges irányításáról megfeledkezve/eltekintve) bármely két csúcsa között van út.

Nevezetes gráfok:

- 1. Páros gráf: Egy gráf páros, ha nincs benne páratlan hosszúságú kör.
 - körnek nevezzük azt az utat, amelynek kezdő- és végpontja azonos
- 2. **Teljes gráf**: Olyan gráf, melynek *bármely két csúcsa között van él*.
- 3. Fa: Olyan gráf, amely összefüggő és körnélküli. A fa csúcsainak száma = élek száma + 1
- 4. **Súlyzott gráf**: Súlyozott gráf esetében egy w súlyfüggvény is rendelhető az élekhez.

6.2. Generatív nyelvtanok, nyelvosztályok, a Chomsky-hierarchia. Véges automaták, lineáris idejű felismerés, veremautomaták.

Generatív nyelvtanok: $G = (N, \sum, S, P)$, ahol

- N a nemterminális abécé
- \sum a terminális ábécé
- ullet S-a kezdőszimbólum
- P a helyettesítési szabályok

Továbbá:

- L(G), a G grammatika által generált nyelv.
- A G grammatika generálja a w szót, ha $S \Rightarrow^* w$ (vagyis ha S-ből levezethető w)

Például:
$$N=\{S\}, \sum=\{a,b\}, S\in N, P=\{S\to\lambda|S\to aSb\}$$
 (λ az üres szó)

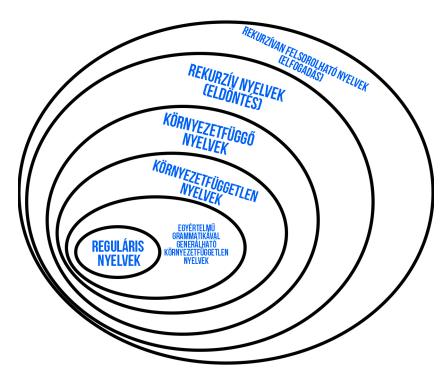
Nyelvosztályok: a nyelvtanok bizonyos formai tulajdonságok alapján nyelvosztályokba sorolhatóak.

Noam Chomsky alkotta meg az alábbi 4 nyelvosztályt:

- 1. Rekurzívan felsorolható nyelvtanok: $\alpha \to \beta$ alakú, ahol
 - α és β nemterminálisokból és terminálisokból álló szavak, és α tartalmaz legalább egy nemterminális szimbólumot.
- 2. Környezetfüggő nyelvtanok: $\alpha A\beta \to \alpha\gamma\beta$ vagy $S \to \lambda$, ahol
 - ahol A nemterminális, γ egy nemterminálisokból és terminálisokból álló, akár üres szó, α és β nemterminálisokból és terminálisokból álló szavak
- 3. Környezetfüggetlen nyelvtanok: $A \rightarrow \alpha$, ahol
 - \bullet aholAnemterminális, α egy nemterminálisokból és terminálisokból álló, akár üres szó

- 4. Reguláris/szabályos nyelvtanok: $A \rightarrow aB|a|\lambda$, ahol
 - A, B nemterminálisok, a terminális és λ üres szó
 - reguláris nyelv
9 $\{a,b\}^* \Leftrightarrow (a+b)^*$ reguláris kifejezés

Chomsky-hierachia:

13. ábra. Chomsky-hierarchia

Chomksy normálforma: (definíció) Egy grammatika Chomsky normálformában van, ha csak $A \to BC$ és $A \to a$ alakú szabályokat tartalmaz.

Rekurzív vs. rekurzívan felsorolható nyelv:

- rekurzív nyelv: ha van olyan T Turing gép, ami minden bemeneten megáll
 - $-w \in L$ szavak esetén **elfogadó állapotban** áll meg
 - $-\ w \not\in L$ szavak esetén pedig \mathbf{nem} elfogadó állapotban áll meg

Ekkor a T Turing gép **eldönti** L-et.

 $^{^9}$ vagyis reguláris kifejezéssel leírható

- rekurzívan felsorolható nyelv: ha van olyan T Turing gép, ami
 - minden $w \in L$ szó esetén **elfogadó állapotban** áll meg
 - $-w \notin L$ szavak esetén pedig **nem elfogadó állapotban** áll meg vagy **egyáltalán nem áll meg**

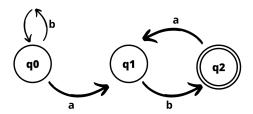
Ekkor a T Turing gép **elfogadja** L-et.

Determinisztikus véges automata: $M = (Q, \sum, q_0, A, \delta)$, ahol

- ullet Q véges **állapothalmaz**
- \sum véges bemeneti ábécé
- $q_0 \in Q \mathbf{kezd}$ őállapot

Például: $M=(\{q_0,q_1,q_2\},\{a,b\},q_0,q_2,\delta),$ ahol δ a következő:

$$\delta(q_0, b) = q_0, \delta(q_0, a) = q_1, \delta(q_1, b) = q_2, \delta(q_2, a) = q_1$$

14. ábra. Determinisztikus véges automata

Nemdeterminiszikus véges automata: ugyan az a definíciója mint a determinisztikus véges automatának, a következő eltéréssel:

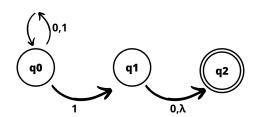
$$\delta:Q\times (\textstyle\sum \cup \{\lambda\}) \to 2^Q$$

Vagyis több lehetőség van ugyanarra a bemenetre, és megjelenik az **üresszó átmenet**.

Például: $M=(\{q_0,q_1,q_2\},\{0,1\},q_0,q_2,\delta)$, ahol δ a következő:

	0	1
$\mathbf{q0}$	q0	q0q1q2
q1	q2	-
$\mathbf{q2}$	-	-

1. Táblázat. δ szabályai

15. ábra. Nemdeterminisztikus véges automata

Lineáris idejű felismerés: (definíció) A reguláris nyelvek esetén a szóprobléma nagyon hatékonyan megoldható.

Ha megszerkesztünk egy, az adott nyelvet elfogadó determinisztikus véges automatát, akkor annak segítségével a szót betűnkként elolvasva végig követve az automata futását (legkésőbb) a szó végére érve megkapjuk a választ a kérdésre:

- ha végállapotba jutottunk a szó végén, akkor a szó benne van az adott reguláris nyelvben
- ha nem végállapotba jutottunk, vagy (parciális automata esetén) időközben elakadtunk a feldolgozással, akkor a keresett szó nincs a nyelvben

Tehát a probléma **valós időben megoldható**, ahány betűből áll az input szó, annyi lépés után tudjuk a választ.

Veremautomaták: (definíció) $M = (Q, T, \Gamma, q_0, Z_0, \delta, F)$, ahol

- ullet Q állapothalmaz
- T bemeneti ábécé
- Γ veremábécé
- $q_0 \in Q$ kezdőállapot
- $Z_0 \in \Gamma$ kezdeti veremtartalom

- δ állapotátmenet reláció/függvény
- $F \subseteq Q$ végállapotok halmaza

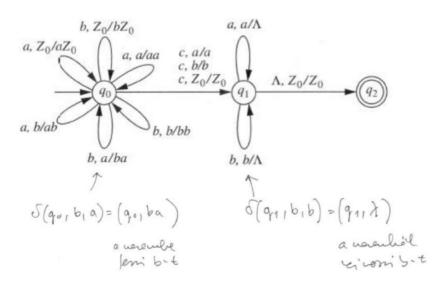
Megjegyzések:

- ullet véges automata + verem-memória o veremautomata
- a veremautomaták által megadható nyelvek azok, amelyek környezetfüggetlen grammatikával generálhatóak

Megjegyzések: Legyen a $b, Z_0/a$ szabály. Ekkor ezt a következőképpen értelmezzük:

- \bullet ha b-tolvasok és Z_0 van a verem tetején, akkor a-tírok a helyébe
- ennek segítségével el lehet dönteni egy adott szóról, hogy elfogadja-e a veremautomata (vagy akár az adott környezetfüggetlen nyelv) vagy sem

Például:

16. ábra. Veremautomata

Move number	State	Input	Stack symbol	Move(s)
1	q_0	a	Z_0	(q_0, aZ_0)
2	q_0	b	Z_0	(q_0, bZ_0)
3	q_0	a	а	(q_0, aa)
4	q_0	b	a	(q_0, ba)
5	90	a	b	(q_0, ab)
6	q_0	b	b	(q_0, bb)
7	q_0	c	Z_0	(q_1, Z_0)
8	q_0	C	a	(q_1, a)
9	q_0	C	b	(q_1, b)
10	q_1	a	a	(q_1, Λ)
11	q_1	b	b	(q_1, Λ)
12	q_1	Λ	Z_0	(q_2, Z_0)
(s)	none		

17. ábra. Veremautomata táblázatos reprezentációja

7. Tétel

7.1. Lineáris egyenletrendszer fogalma és megoldása Gauss eliminációval.

Lineáris egyenletrendszerek: (definíció)Az

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m$$

alakú egyenletrendszert, ahol $a_{ij} (i \in \{1, ..., m\}, j \in \{1, ..., n\})$ és a $b_k (k \in \{1, ..., m\})$ valós számok ismertek, $x_1, ..., x_n$ ismeretlenek, **lineáris egyenletrendszernek** nevezzük, ha:

- 1. a_{ij} : az egyenletrendszer együtthatói
- 2. b_k : szabad tagok, vagy konstansok
- 3. az egyenletrendszer alapmátrixa, illetve kibővített mátrixa:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}$$
 és
$$A|b = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & \dots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} & b_m \end{pmatrix}$$

Megjegyzés: a lineáris egyenletrendszer mátrixos alakja Ax = b. (?)

Egyenletrendszer megoldhatósága: (definíció) A lineáris egyenletrendszer

- megoldható: ha van megoldása, azaz létezik olyan $(x_1, ..., x_n)$ vektor, hogy Ax = b fennáll. Továbbá, ezen megoldás lehet:
 - határozott, ha pontosan 1 megoldása van
 - határozatlan, ha több megoldása van
- ellentmondásos: ha nincs megoldása

Továbbá, egy lineáris egyenletrendszer pontosan akkor oldható meg, ha rang(A) = rang(A|b). Egyébként pedig, ha rang(A) < rang(A|b), akkor határozatlan.

Egyenletrendszer homogenitása: Ha b=0 akkor homogén, egyébként inhomogén. Gauss elimináció: Az alábbi ekivalens állítások nem változtatják meg a lineáris egyenletrendszer megoldáshalmazát:

- Egyenlet szorzása $\lambda \neq 0$ -val. (Egyenletek \rightsquigarrow kibővített mátrix sorai)
- \bullet Egy egyenlethez hozzáadni egy másik egyenlet $\lambda\text{-szoros}$ át.
- Egyenletek sorrendjének megváltoztatása.
- Elhagyni olyan egyenletet, amely egy másik egyenlet λ -szorosa.
- Ismeretlenek felcserélése együtthatóikkal együtt, minden egyenletben. (alapmátrixban: oszlopcsere)

Ezen átalakítások segítségével az egyenletrendszer kibővített mátrixát (ahol a mátrix sorai felelnek meg 1-1 egyenletnek) **trapéz alakúra** hozzuk (főátló alatt csupa nulla), ahonnan **visszahelyettesítéssel** adódnak a megoldások.

- Ha az eljárás közben $(0...0| \neq 0)$ sor adódik, akkor az egyenletrendszer **ellentmondásos**.
- ullet Ha az eljárás végén n sor marad, akkor az egyenletrendszer **határozott**, ha kevesebb, akkor **határozatlan**.

7.2. Determinisztikus Turing-gépek, lineárisan korlátozott automaták, eldönthetetlen problémák, tár és idő korlátok. Nemdeterminisztikus Turing-gépek, nevezetes nyelvosztályok, P, NP.

Determinisztikus Turing-gép: (definíció) A $T = (Q, \sum, \Gamma, q_0, \#, \delta, F)$ rendezett hetest Turing-gépnek nevezzük, ahol

- ullet Q: a gép **állapotainak** véges halmaza
- \sum : a bemeneti ábécé
- Γ: a szalagábécé
- $q_0 \in Q$: a kezdő állapot
- # \in ($\Gamma \setminus Q$): a szóköz betű
- $\delta:Q\times\Gamma\to Q\times\Gamma\times\{\text{Bal, Jobb, Helyben}\}$: a gép **átmenetfüggvénye/mozgás-** függvénye
- $F \subseteq Q$: **végállapotok** halmaza

Jellemzői:

- 1. A gép írhat és olvashat is a szalagról.
- 2. Az író-olvasó fej balra és jobbra is mozoghat, vagy akár egy helyben is maradhat.
- 3. A szalag végtelen.
- 4. Két speciális állapot: elfogadás és elutasítás

Konfiguráció: állapot + szalag tartalma + a fej helye

- például: $\Delta q_1 01\Delta$
 - melynek **jelentése**: a fej a 0-án van, a q_1 állapotban, illetve a Δ az üres betűt jelöli

Lineárisan korlátozott automaták: (definíció) Az $LBA = (Q, \sum, \Gamma, q_0, \#, \delta, F)$ -t lineárisan korlátozott automatának hívjuk, ahol

- Q: állapotok halmaza
- \bullet Σ : bemeneti ábécé
- $\Gamma \supseteq \sum$: a szalagábécé
- $q_0 \in Q$: kezdő állapot
- # \in ($\Gamma \setminus \Sigma$): a szóköz betű
- $\delta: \left\{ \begin{array}{l} Q \times (\Gamma \setminus \{\#\}) \to Q \times \Gamma \times \{\text{Bal, Jobb, Helyben}\} \\ Q \times \{\#\} \to Q \times \ \{\#\} \times \{\text{Bal, Jobb, Helyben}\} \end{array} \right.$
- $F \subseteq Q$: végállapotok halmaza

Megjegyzések:

- Tulajdonképpen a Turing-gép egy olyan változata, ahol a számításra fordítható szalagterület az input által lefoglalt területre korlátozódik.
- A lineárisan korlátozott automatákkal elfogadott nyelvek osztálya megegyezik a környezetfüggő nyelvek osztályával.

Eldönthetetlen problémák: (definíció) Azt mondjuk, hogy ha egy probléma algoritmukusan megoldható, akkor egy Turing gép is meg tudja oldani. Ha pedig egy problémát nem lehet Turing géppel megoldani, akkor algoritmussal sem. (Church-Turing tézis) Továbbá, egy probléma algoritmikusan megoldható, ha a hozzá tartozó nyelv rekurzív. Egy ilyen megoldhatatlan probléma Hilbert 10. problémája:

- maga a probléma: Létezik-e olyan eljárás, ami eldönti, hogy egy egész együtthatós polinomnak van-e egész gyöke?
- állítás/válasz: Nem létezik olyan eljárás, ami képes eldönteni, hogy egy egész
 együtthatós polinomnak van-e egész gyöke. Vagyis, az ezt reprezentáló nyelv nem
 rekurzív, hanem csak rekurzívan felsorolható!

Tár és idő korlátok: (definíció)Ahhoz, hogy egy pontos fogalmat tudjunk adni az algoritmus (Turing gép) gyorsaságáról, le kell korlátoznunk annak számolási idejét vagy a felhasznált tárcellák számát.

Időkorlátosság:

- Determinisztikus Turing gép: (definíció) A TM Turing gép t(n) időkorlátos, ha n hosszú inputokon, legfeljebb t(n) lépést tesz.
- Nemdeterminisztikus turing gép: (definíció) $Egy\ NTM$ nemdeterminisztikus Turing gép t(n) időkorlátos, ha n hosszúságú inputon, NTM minden számítási út mentén legfeljebb t(n) lépést téve megáll.

Tárkorlátosság: Legyen $s: \mathbb{Z}^+ \to \mathbb{Z}^+$ egy függvény, melyre $\forall n \in \mathbb{Z}^+$ számmal igaz, hogy $s(n) \ge \log_2(n)$.

(definíció) A TM Turing gép s(n) tárkorlátos, ha n hosszú inputokon legfeljebb s(n) tárcellát használ a munkaszalagon (azaz $STM(n) \leq s(n)$).

Nemdeterminisztikus Turing gép: A nemdeterminisztikus Turing gépek esetén az átmenet függvény a következő:

$$\delta: Q \times \Gamma \to 2^{Q \times \Gamma \times \{\text{Bal, Jobb, Helyben}\}}$$
 (?)

ahol a $Q\times\Gamma\times\{\text{Bal, Jobb, Helyben}\}$ halmaz összes részhalmazának a halmaza.

- Továbbá, (definíció) Az NTM nemdeterminisztikus Turing gép elfogadja az x inputot, ha a NTM-et x bemenettel a kiinduló helyzetből indítva, van legalább egy elfogadó (egy elfogadó állapotban véget érő) számítási út.
- Illetve, egy nemdeterminisztikus Turing gép szimulálható egy **3 szalagos, determinisztikus Turing géppel**.

Nevezetes nyelvosztályok: lásd a 6.2-es tételt.

Bonyolultsági osztályok (P, NP):

1. P osztály: (definíció) Azon nyelvek (problémák) unióját, amelyekhez van olyan determinisztikus Turing gép, ami ezek szavait valamilyen polinomfüggvénnyel megadható időben eldönti (kiszámítja), P bonyolultsági osztálynak nevezzük.

2. NP osztály: (definíció) Azon nyelvek (problémák) unióját, amelyekhez van olyan nemdeterminisztikus Turing gép, ami ezek szavait valamilyen polinomfüggvénnyel megadható időben eldönti (kiszámítja), NP bonyolultsági osztálynak nevezzük.

Megjegyzés: P és NP viszonya $P \subseteq NP$, viszont egyelőre nem ismert olyan feladat (nyelv) ami NP-ben van és bizonyítottan nincs P-ben.

Példák NP problémára: 3-szín probléma, maximális méretű klikk, Hamilton-út probléma stb.

8. Tétel

8.1. Statisztikai minta és becslések, átlag és szórás. Konfidencia
intervallumok. Az u-próba.

Statisztikai minta: (definíció)Statisztikai mintának nevezünk n független, azonos eloszlású $X_1, X_2, ..., X_n$ valószínűségi változót, amelyek közös eloszlása megegyezik a vizsgált X változó eloszlásával.

A minta numerikus értékeit ezen változók felvett értékeinek tekintjük.

Átlag: ...

Szórás: a szórás egy valószínűségi változó értékeinek a várható értéktől való eltérésének a mértéke.

Becslések:

- 1. Torzítatlan becslés: (definíció) A T statisztikát a t paraméter torzítatlan becslésének nevezzük, ha $\mathbb{E}T = t$. (E?)
 - a torzítatlanság azt jelenti, hogy a becslés a becsülendő paraméter körül ingadozik
- 2. Konzisztens becslés: (definíció) A T_n sorozatot a t paraméter konzisztens becslésének nevezzük, ha $T_n \to t$ -be képez sztochasztikusan.
- 3. Maximum-likelihood becslés: (definíció)Legyen $X_1, X_2, ..., X_n$ minta egy diszkrét eloszlásból, $x_1, x_2, ..., x_n$ pedig a minta realizáció. Legyen ϑ az ismeretlen paraméter. Az

$$L(x_1, ..., x_n; \vartheta) = P(X_1 = x_1, ..., X_n = x_n) = \prod_{i=1}^n P(X_i = x_i)$$

függvényt likelihood-függvénynek nevezzük.

Konfidenciaintervallumok: (definíció) Legyen ϑ ismeretlen paraméter, T_1 és T_2 két statisztika. Azt mondjuk, hogy a $[T_1, T_2]$ intervallum $1 - \alpha$ megbízhatósági szintű konfi-

dencia intervallum ϑ -ra, ha $P(\vartheta \in [T_1, T_2]) \ge 1 - \alpha$.

Az u-próba (vagy másnéven Z-teszt): A statisztikai hipotézisek vizsgálatára próbákat (teszteket) alkalmazunk. A legegyszerűbb ilyen próba az u-próba.

Egymintás u-próba: (definíció) Legyen $X_1, ..., X_n$ minta $\mathcal{N}(0, 1)$ eloszlásból. Tegyük fel, hogy a σ^2 ismert. Az m várható értékre az előírás m_0 . Tehát a

$$H_0: m = m_0$$

nullhipotézist kell vizsgálnunk a

$$H_1: m \neq m_0$$

alternatív hipotézissel (ellenhipotézis) szemben. H_0 fennállása esetén az

$$u = \frac{\overline{X} - m_0}{\sigma} \sqrt{n}$$

statisztika standard normális eloszlású.

Kétmintás u-próba: Legyen az $X_1, ..., X_n$ minta $\mathcal{N}(m_1, \sigma_1)$ eloszlásból és az $Y_1, ..., Y_n$ minta $\mathcal{N}(m_2, \sigma_2)$ eloszlásból.

A várható értékre végzünk hipotézisvizsgálatot.

A nullhipotézis: $H_0: m_1 = m_2$.

Az alternatív vagy ellen hipotézis: $H_1: m_1 \neq m_2$.

Vagyis kétoldali alternatív hipotézisünk van. Ekkor a próbastatisztika a következő:

$$u = \frac{\overline{X_n} - \overline{Y_n}}{\sqrt{\frac{\sigma_1^2}{n} + \frac{\sigma_2^2}{m}}}, \text{ ahol } u \sim \mathcal{N}(0, 1).$$

8.2. Az informatikai biztonság fogalma, legfontosabb biztonsági célok. Fizikai, emberi, technikai fenyegetések és ellenük való védekezés. Algoritmikus védelem eszközei: titkosítás, digitális aláírás, hash függvények. Az AES és RSA algoritmusok.

Az informatikai biztonság fogalma: (definíció) Az informatikai biztonság az informatikai rendszer olyan, a védő számára kielégítő mértékű állapota, amely az informatikai rendszerben kezelt adatok bizalmassága, sértetlensége és rendelkezésre állása, illetve a rendszerelemek sértetlensége és rendelkezésre állása szempontjából: zárt, teljes körű, folytonos és a kockázatokkal arányos.

- zárt védelem: olyan védelem, amely az összes releváns fenyegetést figyelembe veszi
- teljes körű: olyan védelem, amely a rendszer összes elemére kiterjed
- folytonosság: a védelem az időben változó körülmények és viszonyok ellenére is folyamatosan megvalósul
- kockázatokkal arányosság: egy kellően nagy intervallumban a védelem költségei arányosak a potenciális kárértékkel

Biztonsági célok - CIA hármas:

- Condidentiality (bizalmasság): Titkos vagy személyes információk (privacy) nem kerülhetnek jogosulatlanok kezébe. A bizalmasságot az adatok tárolásánál, feldolgozásánál és továbbításánál is garantálni kell.
- Integrity (sértetlenség): Két fogalom:
 - Data ingegrity (adatintegritás): Teljesülésekor az adat jogosulatlanul nem módosult tárolása, feldolgozása vagy továbbítása során.
 - System integrity (rendszer sértetlensége): A rendszer működése az elvártnak megfelelő, jogosulatlan módosításoktól mentes.
- <u>A</u>vailibilty (*rendelkezésre állás*): Biztosítja, hogy a szolgáltatás az arra jogosultak számára a szükséges időben és időtartamra használható.

További biztonsági célok: nyomon követhetőség és garancia, biztosíték.

Sérülési szintek: alacsony, közepes és magas

Fizikai védelem: azon rendszerek védelme, amik az adatok tárolását, feldolgozását és továbbítását biztosítják. Többségük preventív vagy detektív.

Fizikai infrastruktúra:

- Informatikai rendszer hardver elemei
- Épületek
- Kiszolgáló rendszerek
- Személyzet

Fizikai fenyegetések és az ezekre irányuló védelmi intézkedések

• Környezeti fenyegetések, természeti csapások:

- Nem megfelelő hőmérséklet és/vagy páratartalom \Leftrightarrow mérőeszközök installálásával
- Víz ⇔ vízérzékelők installálása
- Por \Leftrightarrow szűrővel felszerelt ventillátor használata
- Tűz, füst ⇔ automata tűzoltó rendszer telepítése és/vagy egyebek

• Technikai fenyegetések:

Elektromos teljesítmény, elektromágneses interferencia ⇔ szünetmentes tápegység használata

• Emberi fizikai fenyegetések:

 Jogosulatlan fizikai hozzáférés, lopás, vandalizmus, visszaélés ⇔ csak az arra jogosult léphessen be az épületbe, zárható tárolók használata és egyéb intézkedések.

Algoritmusok védelme, avagy titkosítási sémák

Szimmetrikus titkosítási séma: titkosító kulcs = visszafejtő kulcs (vagy a visszafejtő kulcs a titkosító kulcsból polinomiális időben könnyen kiszámítható):

- (definíció) Az SE = (Key, Enc, Dec) hármas egy szimmetrikus titkosítási séma, ahol
 - Key: kulcsgeneráló algoritmus, amely egy k biztonsági paraméterhez (kulcsméretére utal) megad egy $K \in \mathcal{K}$ titkos kulcsot.
 - Enc: titkosító algoritmus, amely $\forall m \in \mathcal{P}$ nyílt üzenethez és $\forall K \in \mathcal{K}$ titkos kulcshoz generál egy $c \in \mathcal{C}$ titkosított üzenetet. (vagyis $^{10}c = Enc_K(m)$)
 - Dec: visszafejtő algoritmus, amely egy $c \in \mathcal{C}$ titkosított üzenethez és egy adott $K \in \mathcal{K}$ kulcshoz megad egy $m \in \mathcal{P}$ nyílt üzenetet. (vagyis $m = Dec_K(c)$)

Aszimmetrikus titkosítási séma: *titkosító kulcs ≠ visszafejtő kulcs* (vagyis, a visszafejtő kulcs a titkosító kulcsot felhasználva csakis nehezen számítható ki – nem ismerünk rá polinomiális idejű algoritmus):

- (definíció) Az AE = (Key, Enc, Dec) hármas egy aszimmetrikus titkosítási séma, ahol
 - Key: **kulcsgeneráló algoritmus**, amely egy k biztonsági paraméterhez (kulcs méretére utal) megad egy $(PK, SK) \in \mathcal{K}$ nyilvános és titkos kulcsból álló párt.
 - Enc: titkosító algoritmus, amely $\forall m \in \mathcal{P}$ nyílt üzenethez és PK nyilvános kulcshoz generál egy $c \in \mathcal{C}$ titkos üzenetet. (vagyis $c = Enc_{PK}(m)$)
 - Dec: visszafejtő algoritmus, amely egy $c \in \mathcal{C}$ titkosított üzenethez és egy adott SK titkos kulcshoz megad egy $m \in \mathcal{P}$ nyílt üzenetet. (vagyis $m = Dec_{SK}(c)$)

 $^{^{10}}c \Leftrightarrow cyphertext$

Szimmetrikus és aszimmetrikus titkosítás összehasonlítása:

	${f Szimmetrikus}$	Aszimmetrikus	
Kulcsok titkossága	kulcsok titkosak (K)	(PK, SK)	
Kuicsok titkossaga		nyilvános és titkos kulcs	
Kulcsok kezelése	kulcsere algoritmus	Nyilvános Kulcs Infrastruktúra	
Kuicsok kezeiese		(Public Key Infrastructure)	
Időigény	gyors algoritmusok	lassú algoritmusok	
Üzenetek mérete	nagy méretű	kis méretű	
Példák	TDES, AES	RSA, ElGamal,	
reidak		elliptikus görbe titkosítás	

Digitális aláírás: (definíció) A digitális aláírási séma egy DNS = (Key, Sign, Ver) hármas, ahol

- Key: A Key kulcsgeneráló algoritmus a k biztonsági paraméterre kiszámítja a (PK, SK) kulcspárt, ahol PK nyilvános és SK titkos.
- Sign: A Sign aláíró algoritmus az SK titkos kulcshoz és az $m \in \{0,1\}^*$ üzenetre generál egy $s = Sign_{SK}(m)$ aláírást.
- Ver: A Ver ellenőrző algoritmus a PK nyilvános kulcsra, az m üzenetre, és az s aláírásra IGAZ vagy HAMIS értéket ad vissza. IGAZ esetén az aláírás érvényes, HAMIS esetén érvénytelen.

Hash függvények: (definíció) A $H:\{0,1\}^* \to \{0,1\}^n, n \in \mathbb{N}$ függvényt hash függvénynek nevezzük.

- a hash értéket lenyomatnak is hívjuk
- lavinahatás: Egy bit változása az inputban, jelentős változást eredményez az outputban. (pl. az output fele) (?)
- a hash függvények **nem injektívek**

AES (Advanced Encryption Standards – eredeti nevén Rijndael)

Szimmetrikus titkosítási séma, amely 4×4 -es mátrixokat használ a titkosítás során. Az eljárás részletes leírása:

- 1. A tényleges kulcsok előállítása a nyers kulcsból a Rijndael-féle módszerrel
- 2. Előkészítés:
 - (a) AddRoundKey
- 3. Ciklusonként ismétlődő lépések:
 - (a) SubBytes
 - (b) ShiftRows
 - (c) MixColumns
 - (d) AddRoundKey
- 4. Utolsó ciklus (nincs MixColumns lépés)
 - (a) SubBytes
 - (b) ShiftRows
 - (c) AddRoundKey

Euler-féle φ függvény: $\varphi(n) = n \prod_{p|n} \frac{p-1}{p}$, ahol p prím.

Euler-Fermat tétel: (definíció) Ha $^{11}(a, m) = 1$, akkor $a^{\varphi(m)} \equiv 1 \pmod{m}$.

- kis Fermat tétel:
 - 1. Hap prímszám, $a\in\mathbb{Z}$ és $^{12}p\nmid a,$ akkor $a^{p-1}\equiv 1\ (\mathrm{mod}\ p).$
 - 2. Ha p prímszám és $a \in \mathbb{Z}$, akkor $a^p \equiv a \pmod{p}$.

 $^{^{11}}$ vagyis ha a és m relatív prímek

¹²∤ – nem osztja

RSA (Rivest, Shamir, Adleman)

Aszimmetrikus titkosítási séma: AE = (Key, Enc, Dec), ahol

• *Key*:

- 1. Véletlenül választunk két nagy prímet: $p,q \to \mathbf{Prímtesztek},$ pl. Miller-Rabin prímteszt
- 2. Kiszámítjuk az RSA modulust: $n = p \cdot q$.
- 3. Kiszámítjuk az Euler-féle ϕ függvényt: $\phi(n)=(p-1)(q-1).$
- 4. Választunk egy véletlen e egészt: $1 < e < \phi(n)$ és $(e, \phi(n)) = 1$. (e titkosító kitevő/komponens) \rightarrow Euklideszi algoritmus
- 5. Kiszámítjuk d-t: $1 < d < \phi(n)$ és $e \cdot d \equiv 1 \pmod{\phi(n)}$. (d visszafejtő kitevő/komponens) \to **Kibővített Euklideszi algoritmus** PK = (n, e), SK = d és $\phi(n), p, q$ titkos paraméterek. Illetve, $\mathcal{P} = \mathcal{C} = \mathbb{Z}_n$
- $Enc_{PK}(m) = m^e \pmod{n}, \forall m \in \mathcal{P} \text{ \'es } PK = (n, e) \text{ mellett.} \to \mathbf{Gyors \ hatv\'anyoz\'as}$
- $Dec_{SK}(c)=c^d \pmod n$, $\forall c\in \mathcal{C}$ és SK=d mellett. \to **Kínai Maradéktétel** alkalmazása

Informatikai ismeretek

9. Tétel: Adatbázisrendszerek. Adatbázis, adatbázisrendszer, adatbáziskezelő rendszer (DBMS) fogalma és jellemzői. Egyed, tulajdonság és kapcsolat fogalma és tulajdonságai. Relációs, objektum-relációs és NoSQL adatbázisok jellemzése. A funkcionális függés fogalma. Koncepcionális adatbázis-tervezés, az ER modell és leképezése relációs modellre. Az SQL elemei: DDL, DML, DCL, egyszerű lekérdezések és táblák összekapcsolása.

Adatbázis: (definíció) Egymással logikailag összefüggő, egymáshoz kapcsolódó adatok összessége.

Adat: (definíció) Olyan ismert tény, amely számszerűsíthető és implicit (magától értetődő) jelentése van.

Adatbázis-kezelő rendszer (DBMS¹³): (definíció)Olyan szoftvercsomag/rendszer, amely számítógépes adatbázisok *létrehozását* és *karbantartását* támogatja. Feladatai:

- adatbázis **definiálása** adatípusai, szerkezete és megszorításai révén
- adatbázis tartalom **betöltése** a (másodlagos) tároló eszközön
- adatbázis **kezelése**: kinyerés (keresés), módosítás, adatbázis elérése web alkalmazásokon keresztül
- feldolgozás és megosztás konkurens felhasználók és alkalmazói programok egy halmaza között úgy, hogy az összes adat érvényes és konzisztens marad.

Adatbázisrendszer: DBMS + adatok (illetve néha az alkalmazásokat is beleértjük)

 $^{^{13}}$ **D**ata**b**ase **M**anagement **S**ystem

Az adatbázis megközelítés főbb jellemzői:

- 1. Az adatbázis önleíró természete:
 - Egy DBMS katalógus egy önálló adatbázis leírását (metaadatokból¹⁴ áll) tárolja.
 - Lehetővé teszi a különböző adatbázis alkalmazásokkal való együttműködést.
- 2. A programok és az adatok elszigetelése:
 - Program-adat függetlenségnek nevezzük
 - Lehetővé teszi a módosításokat a DBMS program megváltoztatása nélkül
- 3. Adat absztrakció: Egy adatmodellt használunk arra, hogy a tárolási részleteket elrejtsük.
- 4. **Az adatok többféle nézetének támogatása**: minden felhasználó különböző képet láthat az adatbázisról.
- 5. Adatok megosztása és többfelhasználós tranzakció feldolgozás: tranzakciók és konkurens felhasználók jelenléte.

Egyed: (definíció)A valós világnak az az eleme (tárgy, jelenség, személy stb.), amely a modellezés tárgyát képezi. (pl. Gipsz Jakab végzős PTI-s hallgató)

Tulajdonság: (definíció) Az egyednek a modellezés szempontjából lényeges jellemzője. (pl. a Gipsz Jakab név)

Kapcsolat (definíció) A két vagy több egyedtípus egyedei között fennálló viszony.

Relációs adatbázis

Részei:

- Reláció: értékek egy táblázata, amely sorok egy halmazából áll.
- Sor: a modellezett kisvilág **egyed-előfordulásáról** vagy egy **kapcsolat- előfordulásáról** tartalmaz tényeket (információt).

¹⁴az adatra vonatkozó adat

• Oszlopok: minden oszlop egy oszlop fejléccel (címmel) rendelkezik, amely az

illető oszlopban lévő adatok jelentéséről ad információt.

• Reláció kulcsa: minden sor rendelkezik egy olyan adatelem értékkel (vagy azok

egy halmazával), amely egyértelműen azonosítja a sort a táblázatban. Ezt kulcsnak

nevezzük.

Objektum-relációs adatbázis: a relációs adatbázis kibővítése. Belül minden reláció-

san működik. Erre egy ráépülő rétegként alakítják ki az objektum-orientált felületet.

• Főbb bővítések: kollekciótípusok, metódusok, hivatkozások

• Objektumok: sorobjektum, oszlopobjektum, objektumazonosító

• Táblák: sorobjektumok halmaza

NoSQL adatbázis: gyorsan változó, struktúrálatlan adatok nagy tömegének kezelé-

sére szolgál. Típusai:

• Kulcs-érték: pl. Redis

• **Dokumentum**: pl. MongoDB

• Oszlopalapú: pl. Cassandra

• Gráf: pl. Neo4j

A funkcionális függés fogalma: (definíció) Az R két attribútumhalmaza, X és Y között

 $X \to Y$ -nal jelölt **funkcionális függés** előír egy **megszorítást**, amelyek egy R fölötti r

relációt alkothatnak. (alkothatnak?)

A megszorítás az, hogy $\forall t_1, t_2 \in r$ rekordok esetén amelyekre $t_1[X] = t_2[X]$ teljesül,

teljesülnie kell $t_1[Y] = t_2[Y]$ -nak is.

Koncepcionális adatbázis-tervezés:

• Minivilág meghatározása

• Követelményrendszer meghatározása (funkcionális analízis)

• Koncepcionális tervezés

74

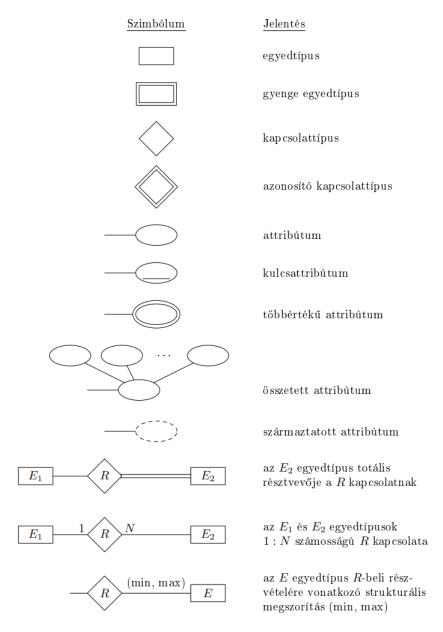
- Logikai tervezés
- Fizikai tervezés
- Tranzakcióimplementáció
- Alkalmazói programok

ER modell (Entity Relationship):

- Gyenge egyedtípus: azon egyedtípusok, amelyek nem rendelkeznek saját *kulcsatt-ribútumokkal*:
 - csak részleges kulcsuk (diszkriminátor) van amelyek egyértelműen azonosítják azokat a gyenge egyedeket, amelyek ugyanazon tulajdonos egyedekhez kapcsolódnak
- Erős egyedtípus: rendelkezik saját kulcsattribútummal

ER séma leképzése:

- 1. Erős egyedtípusok leképzése.
- 2. Gyenge egyedtípusok leképzése.
- 3. Bináris 1 : 1 számosságú kapcsolattípusok leképzése (külső kulcs használata, összevonás, kereszthivatkozás vagy kapcsoló reláció használata)
- 4. Bináris 1 : N számosságú kapcsolattípusok leképzése.
- 5. Bináris M:N számosságú kapcsolattípusok leképzése.
- 6. Többértékű attríbútumok leképzése.
- 7. N-edfokú kapcsolattípusok leképzése.

18. ábra. ER séma jelölései

Az SQL elemei (Structured Query Language): strukturált adatbázis-lekérdező nyelv

- DDL (Data Definition Language): create, alter, drop, truncate → táblákra vonatkozóan
- DML (Data Manipulation Language): insert, update, delete → egy tábla soraira vonatkozóan
- DCL (Data Control Language): tranzakciókezelés (commit, rollback, savepoint) és jogosultságkezelés (grant, revoke)

Lekérdezések részei:

• SELECT: attribútumok megadásához

• FROM: táblák megadásához

• WHERE: feltételek megadásához

• GROUP BY: csoportképzés megadott attribútumok alapján

• HAVING: csoportlekérdezésre vonatkozó feltételek megadásához

• ORDER BY: rendezés megadásához

Táblák összekapcsolásának módjai:

1. Belső kapcsolás:

• INNER JOIN: megegyező, előre meghatározott, attribútumú sorokból áll

• NATURAL JOIN: automatikusan történik az összecsatoláshoz használt attribútum kiválasztása (nem mindíg szolgál optimális megoldásként)

2. Külső kapcsolás:

- LEFT OUTER JOIN: A bal oldalon megadott táblából azok a sorok is az eredménybe kerülnek, amelyekhez nincs a jobb oldalon megadott táblában megfelelő érték, NULL értékek kerülnek az eredményben ezek helyére.
- RIGHT OUTER JOIN: A jobb oldalon megadott táblából azok a sorok is az eredménybe kerülnek, amelyekhez nincs a bal oldalon megadott táblában megfelelő érték, NULL értékek kerülnek az eredményben ezek helyére.
- FULL OUTER JOIN: Mindkét megadott táblából az eredménybe kerülnek azok a sorok is, amelyeknek nincs a másik táblában megfelelő sora.

10. Tétel: Lexikális egységek. Adattípusok. Nevesített konstans. Változó. Kifejezések. Utasítások. Programegységek. Paraméterkiértékelés, paraméterátadás. Blokk. Hatáskörkezelés, láthatóság. Absztrakt adattípus. Kivételkezelés.

Lexikális egységek: (definíció) A program szövegének azon elemei, melyeket a fordító a lexikális elemzés során felismer és tokenizál¹⁵.

Elemei:

• Kulcsszavak

- fentartott, foglalt angol szavak
- sosem használhatóak azonosítóként
- pl. for, if, int stb.

Azonosítók

- kötelezően betűvel kezdődik
- használatukkor ajánlatos névkonvenciókat alkalmazni: CamelCase,
 snake_case stb.
- standard azonosító: pl. NULL
- Konstans szövegliterálok: pl. "Hello"
- Konstansok: pl. INT_MAX
- Operátorok: +, -, ++, --, stb.
- Szeparátorok: pl. zárójelek, vessző stb.
- Megjegyzések: ezek használata nem befolyásolja a program futását, csupán a programozónak szolgál útmutatásként.

 $^{^{15} \}mathrm{k\ddot{o}zbens\tilde{o}}$ formára hoz

Adattípusok: egy absztrakt programozási eszköz, amely egy konkrét programozási eszköz egy komponenseként jelenik meg.

Egy adattípus három dolgot határoz meg: tartomány, műveletek és reprezentáció. Típusai:

1. Egyszerű típusok: szerkezetileg nem bonthatóak tovább.

Fajtái: egész, valós (lebegőpontos), logikai, karakter

 Összetett típusok: az összetett adattípusnál az értékhalmaz mellett a szerkezet is lényeges, egyik-másik típus ábrázolása már magasabb szintet igényel, mert elég bonyolult.

Fajtái: tömb, vektor, rekord, szöveg (string), sor, verem, lista stb.

További adattípusok: mutatók (memóriacímre mutatnak)

Nevesített konstans:

• mindíg deklarálni és inicializálni kell (?)

• pl. Java-ban: final double PI = 3.14; (mely egyben lehet public static is)

Változó: négy komponense van:

• Név: azonosító

- Attribútumok: típus körülhatároláshoz használatos, deklaráció használatával, melyek lehetnek:
 - explicit, implicit, automatikus
- Cím: tárkiosztásra, hatáskörre vonatkozik (hogy hol legyen tárolva a változó a memóriában), mely lehet:
 - statikus, dinamikus vagy a programozó által vezérelt tárkiosztás
- Érték: a változó által felvett, és az attibútumok által behatárolt érték.

Kifejezések: szintaktikai eszközök, melyek formálisan a következő összetevőkből állnak:

- operandusok és operátoraik, melyek sorrendje lehet:
 - prefix: ++a
 - infix: a+1
 - postfix: a++
- kerek zárójelek

Utasítások: a fordító ezeknek a segítségével generálja a tárgyprogramot.

Fajtái:

- Értékadó utasítás: a = 2;
- Üres utasítás
- Ugró utasítás: általánosan használt alakja a GOTO
- Elágazó utasítás: if, else
- Ciklusvezérlő utasítás: for, while
- Hívó utasítás
- Vezérlésátadó utasítások: BREAK, CONTINUE, RETURN

Programegység: (definíció) egy olyan szintaktikus egység, mely a program tagolásának, programrészek újrafelhasználhatóságának az eszköze.

Ilyenek például az: alprogramok, blokkok, csomagok, osztályok stb.

Paraméterek: függvényeknél használatosak, melyek átadása lehet:

- 1. Érték-alapú: az objektum egy másolatát adjuk át
- 2. **Referencia-alapú**: az eredeti objektumot adjuk át

Blokk: A blokk olyan **programegység**, amely csak másik programegység belsejében helyezkedhet el, külső szinten nem állhat.

• van kezdete ({), törzse és vége (})

Hatáskörkezelés, láthatóság: ezek határozzák meg, hogy a változók a program mely részein használhatóak.

Absztrakt adattípus: információ elrejtésre használatos, tehát nem ismerjük sem a reprezentációt, sem a műveletek implementációját.

Kivételkezelés: a programban előforduló hibák kezelésére használatos. Ezen kivételek lehetnek:

- Checked: fordítási időben előjönnek, pl. a program nem talál egy használni kívánt fájlt vagy osztályt
- Unchecked: futás közben jönnek elő, pl. aritmetikai kivétel (nullával való osztás)
- User defined: a felhasználó által definiált

Szintaxisa: try {...} catch (...) finally {...}

11. Tétel: Az objektumorientált paradigma alapfogalmai. Osztály, objektum, példányosítás. Öröklődés, osztályhierarchia. Polimorfizmus, metódustúlterhelés. A bezárási eszközrendszer. Absztrakt osztályok és interfészek. Típustagok.

Programozási paradigma (PP):

- A program felépítésére használatos eszközkészlet, vagyis hogy milyen egységek képezik a program alkotóelemeit.
 - moduláris programozás, objektumorientált programozás stb.

Objektumorientált paradigma (OOP):

- Minden entitás **osztályokkal** van leírva/megadva.
- Objektumok: osztályok példányai, amelyek állapotokat (mezők, attribútumok,
 stb.) és viselkedést (metódusok) zárnak magukba.

Egységbezárás (encapsulation):

- Olyan részletek elrejtése, amelyekre csak az adott osztálynak van szüksége.
- Egy egyszerű, tiszta **interfész** biztosítása.

Osztály: Ez egy felhasználói típus, amelynek alapján példányok (objektumok) hozhatóak létre. Adat és metódus definíciókat tartalmaz.

Példányosítás: Egy adott sablonnal meghatározott adatszerkezet műveletvégzésre alkalmas példányba történő lemásolása, létrehozása.

Öröklődés: egy olyan mechanizmus, amely alkalmazásával egy osztályt (gyerekosztály) származtathatunk egy másikból (szülő osztály).

• általában a többszörös öröklődés nincs megengedve a legtöbb nyelvben, a konfliktusok elkerülése végett

- az öröklődés által **osztályhierarchiát** hozhatunk létre, amelyekben az osztályok megosztanak egymással különböző *állapotokat* és *viselkedéseket*
- ezáltal a kód olvashatóbb és könnyedén újra felhasználható marad

Osztályhierarchia: Egy osztályhierarchia alatt azt értjük, hogy van egy ősosztály (superclass), amelyből minden későbbi osztály örököl tulajdonságokat.

- az ősosztály olyan alapvető tulajdonságokkal rendelkezik, amikre a leszármazott osztályoknak szükségük lesz
- minél mélyebben helyezkedik el egy ősosztályból leszármazott osztály, annál specifikusabb állapotokkal és viselkedéssel rendelkezik

Polimorfizmus (többalakúság): A polimorfizmus egy egységes interfészre utal, amit különböző típusok valósítanak meg.

Ezáltal egy ősosztály típusú változó hivatkozhat **ugyanazon közös ősosztályból szár- mazó** osztályok példányaira.

A polimorfizmus többféleképpen is megvalósítható:

- Ad hoc polimorfizmus (statikus): A függvények különböző implementációival való túlterhelése.
- Paraméteres polimorfizmus (statikus): A kódot általánosan írják meg különböző típusok számára, amely alkalmazható az összes típusra. Objektumorientált környezetben sablonnak vagy generikusnak nevezik.
- Altípusosság (dinamikus): A név több különböző osztály példányait jelöli, amelyeknek a függvényt deklaráló közös őse van. Objektumorientált környezetben többnyire erre gondolnak, amikor polimorfizmusról beszélnek.

Továbbá, a polimorfizmus lehet statikus vagy dinamikus:

- statikus polimorfizmus: metódusok túlterhelése, függvénysablonok, osztálysablonok
 - statikus, fordításidejű kötés

- előnye: gyorsabb végrehajtású, mivel nem kell dinamikus kötéseket figyelni
- hátránya: a fordítónak többet kell dolgoznia, illetve több memóriát használ
- dinamikus polimorfizmus: metódusok felülírása
 - dinamikus, futásidejű kötés
 - előnyei és hátrányai: dinamikusabb, de lassítja a futást

Metódustúlterhelés: A metódustúlterhelés lehetővé teszi számunkra, hogy több, ugyan azzal a névvel ellátott metódus létezzen, amennyiben eltérő paraméterekkel rendelkeznek.

Háromféleképpen tudunk túlterhelni egy metódust:

- 1. A paraméterek megegyeznek, de számuk eltérő.
- 2. A paraméterek eltérőek.
- 3. A paraméterek sorrendje eltérő.

Megjegyzés: mindez nem vonatkozik a metódus visszatérési értékére.

A bezárási eszközrendszer: a láthatóság szabályozásához használatos. A Java programozási nyelvben 4 áll rendelkezésünkre:

- private: csak az adott osztályban látható, amelyben létrehozták
- default/package private: csak az adott csomagban használható (ha nem adunk meg láthatóságot, akkor ez az alapértelmezett)
- **protected**: csak a (csomagbeli, vagy csomagon kívüli) leszármazott osztályokban látható
- public: mindenhonnan láthatóak

Absztrakt osztályok:

- nem példányosíthatóak, de örökölni lehet belőlük
- metódusait vagy implementáljuk, vagy csak definiáljuk a szignatúrájukat

 ezeket tudják majd a leszármazott osztályok opcionálisan felülírni (amennyiben nem abstract metódusokról beszélünk, mivel ezeket kötelező felülírni a leszármazott osztályban)

Interfészek:

- szerződést határoznak meg
- absztrakció + egységbezárás
- bármennyi osztály implementálhatja őket
- az interfészben csak a metódus szignatúráját adjuk meg
 - ám bár újabban (Java 8-től kezdődően) lehetőségünk van default implementációt megadni egy interfészbeli metódushoz

Típustagok:

- összetevőik: név + hozzáférhetőség
- ötféle egyedtípus lehet típustag: mező, metódusok, beágyazott típus, tulajdonságok és események
- típusrendszer: különféle díszítőelemeket definiál, amelyeket tagokhoz rendelhetünk hozzá
 - pl. a Python-beli díszítőelemeket dekorátoroknak nevezzük, ilyen például a metódusokra opcionálisan helyezett @staticmethod dekorátor

12. Tétel: Operációs rendszerek fogalma, felépítése, osztályozásuk. Fájlok

és fájlrendszerek. Speciális fájlok Unix alatt. Átirányítás, csővezetékek.

Folyamatkezelés. Jelzések, szignálok. Ütemezett végrehajtás

Operációs rendszer fogalma: (definíció) egy programrendszer, amely közvetítő sze-

repet játszik a számítógép felhasználója és a számítógép hardvere között.

Céljai:

• felhasználói programok végrehajtása

• a számítógép rendszer használatának megkönnyítése és hatékonyabbá tétele

Szerkezeti felépítése:

• Kernel (mag): az OS központi része, melynek feladata az erőforráskezelés, memó-

riakezelés, folyamatok ütemezése stb.

- kernel típusok: monolitikus kernel, hibrid kernel, mikrokernel, exokernel

• Rendszermag (system core): kiegészíti a kernel funkcióit, amely magasabb szintű

feladatokat lát el, mint például a hálózati kommunikáció

• Rendszerszolgáltatások: fájlkezelés, hálózati szolgáltatások stb.

• Fájlrendszer: a fájlok és könyvtárak tárolására és szervezésére szolgáló rendszer

• Felhasználói felület: mindez lehet parancssori felület (CLI), vagy grafikus felület

(GUI)

• Eszközillesztők: lehetővé teszik az operációs rendszer és a hardvereszközök közötti

kommunikációt és együttműködést

Az operációs rendszer osztályozása:

• Felhasználói felület szerint

- karakteres: UNIX, DOS

86

- **grafikus**: Apple Mac OS

• Felhasználók száma szerint

– egy-felhasználós: BeOS

több-felhasználós: Microsoft Windows XP

hálózati: Novell Netware

• Folyamatkezelés szerint

kötegelt: Microsoft MS DOS

- multiprogramozott

valós idejű: BeOS

időosztásos: UNIX

Fájlok: információstárolási egység

Komponensei: fájlnév, kiterjesztés, méret, dátum, idő, hely stb.

Műveletek: create, write, read, seek, delete, truncate, open, close

Elérési útvonal: relatív (./myFolder) vagy abszolút (C://Users//MyUser//myFolder)

Fájlrendszerek: A lemezek **partíciókra** bonthatóak, amik vagy nyersek, vagy formázottak egy fájlrendszerrel.

A fájlrendszer az alábbi részekből áll:

- Fájlok
- Katalógusok (könyvtárak)
- Fájlmetaadatok
- Blokkok és szektorok
- Jogosultságkezelés: rwx (read, write, execute) jogosultságok kezelése

Példák: NTFS, FAT32, extFAT, ext3, hálózati fájlrendszerek stb.

Speciális fájlok UNIX alatt:

- link: hivatkozás másik fájlra
 - a linket egy 'l' betű azonosítja (pl. lrwxrwxrwx termcap)
 - továbbá, ez lehet hard-link (csak az adott fájlrendszerbe hivatkozhat fájlokra)
 vagy soft-link (felrúgja a hard-link szabályait)
- nevesített csővezeték (named pipe): folyamatok közötti kommunikációra ad lehetőséget, oly módon hogy az egyik alkalmazás kimenetét egy másik alkalmazás bemenetére köti
 - a nevesített csővezetéket egy 'p' betű azonosítja (pl. prw-rw---- mypipe)
- socket: folyamatok közötti kommunikációra használatosak, de immáron hálózatos környezetben
- eszköz (device) fájlok: a hardver elemeit reprezentálják
 - ezáltal az utasításokban közvetlenül használhatjuk az eszközöket

Átirányítás: három komponense van:

- bemenet (stdin): ahonnan a program a futás során a beérkező adatokat olvassa
- **kimenet** (stdout): ahova a program **ír**
- hibakimenet (stderr): ahova a program a futás során fellépő hibaüzeneteket írja

Példák:

- <...: stdin átirányítása (a megadott fájlból olvas)
- > . . .: stdout átirányítása (a megadott fájlba ír, ha már létezik az adott fájl, felülírja a tartalmát)
 - >>...: ez esetben hozzáfűzi a fájlhoz ha az nem üres

- 2>...: stderr átirányítása (a megadott fájlba írja a hibaüzeneteket)
- &>...: stdout és stderr átirányítása ugyanazon fájlba
- 2>&1...: az stderr-t ugyan oda irányítja, ahova az stdout irányítva lett
- 1>&2...: az stdout-ot ugyan oda irányítja, ahova az stderr irányítva lett

Csővezetékek:

- programok egy olyan **sorozata**, amelyek folyamatokkal vannak összekötve
 - azaz a program1 kimenete a program2 bemenetére
- több programból álló csővezeték is létrehozható
- megadása '|' vonalakkal történik
- ullet leggyakrabban az OS I/O alrendszerén keresztül kerül megvalósításra

Folyamatkezelés:

- processzus ⇔ egy futú program
- a batch rendszerek \Leftrightarrow **job**-okat, míg az időosztásos rendszerek \Leftrightarrow **felhasználói programokat** vagy **task**-okat futtatnak
- processzusok állapotai: új, futó, várakozó, futásra kész, befejezett
- **processzus részei**: programkód, adatok, statisztikai információk, regiszterek, verem, fájlok és fájlleírók, csatlakoztatott erőforrások
- futása: előtérben vagy háttérben
- speciális processzusok:
 - zombi processzus: ha a szülő nem vár a gyerekre. Egy processzus árva lesz,
 ha a szülője hamarabb törlődik mint ő.
 - -együttműködő processzus: tudnak egymással kommunikálni, IPC 16 segítségével

¹⁶Inter Process Communication

A processzusvezérlő blokk (PCB¹⁷): minden futó processzust létrehoz és karbantart.

Ezeket használja fel az OS a processzusok kezeléséhez és végrehajtásához.

Elemei:

- Processzus**azonosítás**
- Processzorállapot információ
- Processzus**vezérlő információ**

Jelzések, szignálok:

- céljuk hogy jelezzék egy processzusnak, hogy egy bizonyos esemény bekövetkezett
- \bullet menete: generálódik \to eljut a processzushoz \to átadódik vagy a **gyári**, vagy a **user-defined** jelzéskezelőnek

Ütemezett végrehajtás:

- kritériák: CPU kihasználtság, processzus végrehajtási ideje, várakozási idő, válaszidő
- a rövidtávú ütemező választja ki a következő processzust
- a **diszpécser modul** adja a processzus kezébe a CPU irányítását, amely *kontextusváltással jár*

Ütemezési algoritmusok:

- 1. **First-Come, First-Served** (FCFS): ahogyan vannak a sorban, úgy is választódnak ki
 - konvoj effekt alakulhat ki (?kifejteni)
- 2. Shortest-Job First (SJF): CPU burst alapú ütemezés
- 3. Prioritás alapú: prioritásszám alapú ütemezés

¹⁷Process Control Block

- 4. **Round Robin**: minden processzus kap egy kicsi processzoridőt. Miután ez lejár neki, a sor végére kerül.
- 5. **Többszintű sor**: két sor használata az ütemezéshez. Az első soron Round Robin ütemezés folyik, a másodikon pedig FCFS.

13. Tétel: Verziókezelés, verziókezelő rendszerek. Szoftvertesztelési alapfogalmak (tesztszintek, teszttípusok, teszttervezési módszerek). Objektum orientált tervezési alapelvek (GoF, SOLID). Függőségbefecskendezés. Architekturális minták (MVC). Tervezési minták. Szabad és nem szabad szoftverek. Szoftverlicencek, szabad és nyílt forrású licencek fajtái

Verziókövetés (kezelés): olyan eljárások összesége, amelyek lehetőve teszik egy adathalmaz változatainak (verzióinak) együttes kezelését.

Ezen rendszerek lehetővé teszik:

- ugyanazon fájl különböző, időben eltérő változatainak a megtekintését
- egy állomány két változata közötti különbségeinek megtekintését
- elágazásokat (branch)-eket tudunk létrehozni (lásd dev és feature ágak)

Továbbá, manapság a rendszerek már **nem centralizáltak**, hiszen minden fejlesztő rendelkezik a saját lokális változatával, ezért nincs szükség centralizálásra.

Verziókövető (kezelő) rendszerek: Subversion, Git, Visual Studio Services stb.

Tesztelés:

- a szoftverfejlesztési életciklus minden részéhez kapcsolódó, statikus vagy dinamikus folyamat
- kapcsolatban áll a szoftvertermékek tervezésével, elkészítésével és kiértékelésével, hogy megállapítsa, hogy a szoftvertermék teljesíti-e a meghatározott követelményeket
- célja: a hibák megtalálása

Tesztszintek:

- 1. Egységtesztek (unit tests):
 - pontosan egy programegységet tesztel
 - egymástól függetlenül működnek

- nincs mellékhatásuk
- 2. **Integrációs tesztek** (intergration tests):
 - programegységeket, modulokat, azok egymással és a környezettel történő együttműködését teszteli
- 3. Rendszertesztek (system tests):
 - az integrációs tesztek speciális fajtája
- 4. Átvételi tesztek (acceptance tests):
 - utolsó tesztelési szint, amely elválasztja a rendszerünket a való életben történő működéstől
 - független fejlesztő végzi
- 5. Alfa és béta tesztek (alpha and beta tests):
 - előre kiválasztott felhasználók végzik

Teszttípusok:

- 1. Funkcionális
- 2. Nem-funkcionális: teljesítmény, stressz, használhatóság
- 3. **Regressziós**: ha a szoftver egyáltalán nem működik

Teszttervezési módszerek:

- Tesztelő tapasztalata
- Specifikáció alapú
- Struktúra alapú (ismerjük a program felépítését)
- Hiba alapú (hibasejtés)
- Valószínűség (determinisztikus módon is lehet)

GoF (Gang Of Four - "négyek bandája"):

1. Interfészre programozzunk, ne implementációra!

 $\bullet\,$ a laza csatoltság alapelve

2. Részesítsük előnyben az objektum-összetételt az öröklődéssel szemben!

• mivel öröklődés esetében a szülőosztályból örökölt megvalósításokon nem tu-

dunk váloztatni

 $\bullet\,$ ellenben az objektum-összetétel dinamikusan, futásidőben történik

SOLID elvek: Robert C. Martin ("Bob bácsi") által megfogalmazott elvek.

1. Single-responsibility principle (egyszeres felelősség elve): ha egy osztálynak egy-

nél több felelőssége van, akkor egynél több oka van a változásra. Másszóval, egy

osztálynak csak egy felelőssége lehet.

2. Open-closed principle (nyitva-zárt elv): a szoftvereknek nyitottnak kell lenniük

a bővítésre, de zártnak kell lenniük a módosításra.

3. Liskov substitution principle (Liskov-féle szétválasztási elv): ha egy S típus T

típus altípusa, nem változhat meg egy program működése, ha benne a T típusú

objektumot S típusú objektummal helyettesítjük.

4. <u>Interface segragation principle</u> (interfész szétválasztási elv): nem szabad ar-

ra kényszeríteni az osztályokat, hogy olyan metódusoktól függjenek, melyeket nem

használnak.

5. Dependency inversion principle (függőség megfordítási elv): magas szintű mo-

dulok ne függjenek alacsony szintű moduloktól.

Egyéb objektum-orientált tervezési alapelvek: DRY¹⁸, YAGNI¹⁹, KISS²⁰, Demeter

törvénye.

¹⁸Dont Repeat Yourself

¹⁹You Aren't Gonna Need It

 20 Keep It Simple Stupid

94

Függőség befecskendezés:

- a **vezérlés megfordítása** (IoC²¹) nevű *architekturális minta* alkalmazásának egy speciális esete
- lazán csatolt kód fejlesztését teszi lehetővé
 - a lazán csatoltság kiterjeszthetővé teszi a kódot, a kiterjeszthetőség pedig karbantarthatóvá
- egy objektumra olyan szolgáltatásként tekintünk, melyet más objektumok, kliensek használnak

Fogalmak:

- Függőség (dependency): egy kliens által igényelt szolgáltatást jelent, mely a feladatának ellátásához szükséges
- Függő (dependent): egy kliens objektum, melynek egy vagy több függőségre van szüksége a feladatának ellátásához
- Objektum gráf (object graph): a függő objektumok és függőségeik összessége
- Befecskendezés (injection): egy kliens függőségeinek megadását jelenti
- DI konténer (DI container):
 - függőségbefecskendezést támogató programkönyvtár
 - IoC konténer kifejezést is használják rá
 - a függőség befecskendezés történhet DI konténer nélkül is, ekkor tiszta DI-ról beszélünk

Függőség befecskendezés előnyei: kiterjeszthetőség, karbantarthatóság, tesztelhetőség stb.

²¹Inversion Of Control

Minták: "A minta egy olyan ötlet, mely egy gyakorlati környezetben már hasznosnak bizonyult, és várhatóan más környezetben is hasznos lesz" - Martin Fowler

• részei: környezet, probléma és megoldás

Architekturális minták: szoftverrendszerek alapvető szerkezeti felépítésére adnak sémákat.

Ehhez előre definiált **alrendszereket** biztosítanak, melyeknek meghatározzák a felelősségi köreit, illetve, a közöttük lévő kapcsolat megszorításait.

MVC (Model-View-Controller):

- Környezet: rugalmas ember-gép felülettel rendelkező interaktív alkalmazások
- Probléma: igény a felhasználói felület gyakori változására
- Megoldás: az interaktív alkalmazás három részre osztása

Megjegyzések:

- a nézet elválasztása a vezérlőtől kevésbé fontos, sőt akár több vezérlő is tartozhat egy nézethez
- a modell objektumokat csomagol be

Tervezési minták

- középszintű minták, kisebb léptékűek az architekturális mintáknál
- alkalmazásuknak nincsen hatása egy szoftverrendszer alapvető felépítésére
- függetlenek az adott programozási nyelvtől vagy programozási paradigmától

Osztályozásuk céljuk szerint:

- Létrehozási minták: az objektumok létrehozásával foglalkoznak
- Szerkezeti minták: azzal foglalkoznak, hogy hogyan alkotnak osztályok és objektumok nagyobb szerkezeteket

• Viselkedési minták: az osztályok vagy objektumok egymásra hatását valamint a felelősségek elosztását írják le

Létrehozási minták:

- 1. **Egyke** (*singleton*): egy osztályból csak egy példányt engedélyez, és ehhez globális hozzáférési pontot ad meg
- 2. **Építő** (builder): az összetett objektumok felépítését függetleníti az ábrázolásuktól, így ugyanazzal az építési folyamattal különböző ábrázolásokat hozhatunk létre

Szerkezeti minták:

- 1. **Díszítő** (decorator): az objektumokhoz dinamikusan további felelősségi köröket rendel
- 2. **Illesztő** (*adapter*): az adott osztály interfészét az ügyfelek által igényelt interfésszé alakítja

Viselkedési minták: bejáró, felelősséglánc, látogató, sablonfüggvény.

Szabad és nem szabad szoftverek:

- Szabad szoftverek: az alábbiakat jelenti:
 - 1. A szoftver tetszőleges célra szabadon felhasználható.
 - 2. A szoftver működése szabadon tanulmányozható.
 - 3. A szoftver másolatait szabadon lehet terjeszteni.
 - 4. A szoftver szabadon módosítható.
- Nem szabad szoftverek: a használat, terjesztés és módosítás tilos, korlátozott, vagy engedélyhez kötött.

Szoftverlicenc: szoftverek használatának és terjesztésének módját szabályozó jogi eszköz.

Szabad és nyílt forrású licencek fajtái:

• GNU General Public License (GPL): ezen szoftverek szabadon felhasználhatóak és módosíthatóak.

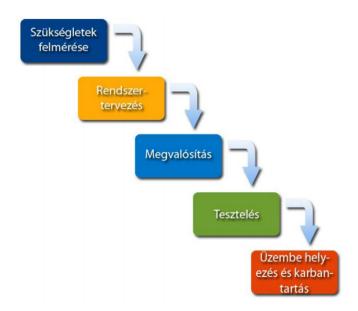
Viszont, a készített szoftver is GPL licenc alatt kell hogy kiadásra kerüljön.

- MIT License: ezen szoftverek szabadon felhasználhatóak és módosíthatóak. Továbbá, nem kötelező az eredeti forráskód közzététele.
- Apache License: ezen szoftverek szabadon felhasználhatóak és módosíthatóak.
 Továbbá, kötelező közzétenni az eredeti forráskódot.
- BSD License: hasonló a GPL-hez, azzal a különbséggel, hogy kevésbé korlátozó feltételeket tartalmaz.
- Creative Common License

14. Tétel: Hagyományos szoftverfejlesztési módszertanok: vízesés modell, V-modell, spirális fejlesztési modell, prototípus alapú fejlesztés, iteratív és inkrementális módszertanok, gyors alkalmazásfejlesztés. Agilis szoftverfejlesztési módszertanok: az agilis szoftverfejlesztés alapjai, az agilis kiáltvány, valamint egy szabadon választott agilis módszertan részletes bemutatása

Vízesés modell:

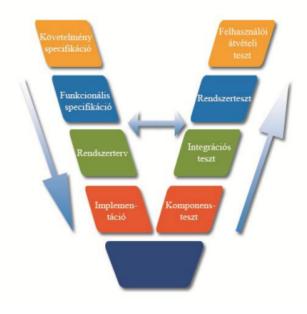
- strukturált, vagyis az elvégzendő feladatokat modulokra bontja
- ideális nagy projektekhez, melyek rugalmatlanok
- az életciklus lineáris, vagyis nincs lehetőség a követelmények módosítására
- részletes dokumentációt feltételez ez a módszertan

19. ábra. Vízesés modell

V-modell:

- a vízesés model továbbfejlesztése
- részei: fejlesztési- és teszt szár
- ha a teszt hibát talál, akkor a vele egy szinten lévő fejlesztési lépéshez kell visszatérni

20. ábra. V-modell

Fázisai:

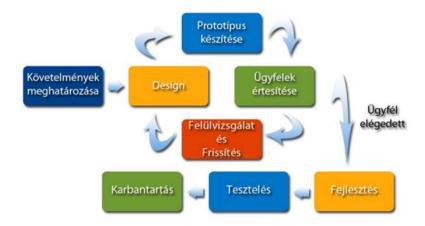
- 1. Követelmény specifikáció Acceptance teszt: üzleti elemzést foglal magába
- 2. **Funkcionális specifikáció Rendszerteszt**: a program működését foglalja magába
- 3. **Rendszerterv Integrációs teszt**: a rendszer konkretizált leírása (milyen osztályokkal, metódusokkal valósítanánk meg a megoldást stb.), illetve a komponensek együttműködését írja le
- 4. Implementáció Komponensteszt: maga az implementáció

Prototípus modell:

- ez a legelterjedtebb módszertan
- a vízesés modell sikertelenségére válaszol, mely abból eredt, hogy a felhasználók a
 csak a fejlesztés végén találkoztak a szoftverrel, így nem derülhetett ki időben, hogy
 a felek esetleg félreértették egymást
- célja: a végső átadás előtt több prototípust kell leszállítani

• a fejlesztés során lehetőség van a változó követelményekhez alkalmazkodni

Változatai: eldobható prototípus, evolúciós prototípus.

21. ábra. Prototípus modell

Spirális fejlesztési modell:

- A vízesés modell és a prototípus modell egyes részeit kombinálja.
- Jelen van benne az iteráció.
- Minden ciklus végére egy működő prototípust kell előállítani.
- Nagy, bonyolult rendszerek esetén ajánlott.

Fázisai:

- 1. Célok meghatározása
- 2. Kockázatok azonosítása és feloldása
- 3. Fejlesztés és tesztelés
- 4. Következő iteráció tervezése

Iteratív és inkrementális módszertanok:

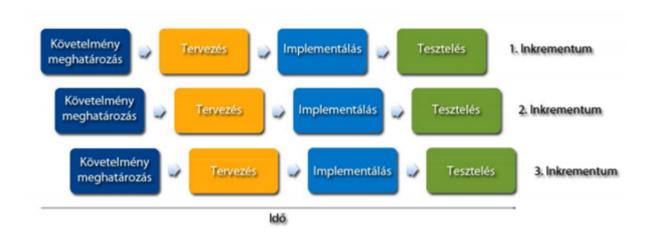
A fejlesztést iterációkra bontjuk, melyek mindegyikében tervezés és implementáció megy végbe.

Minden iteráció kiegészíti az előző iterációban elkészült prototípust.
 Ezt a kiegészítést nevezik inkrementumnak.

Iteratív módszertan: A hangsúlyt a folyamatra/iterációra helyezi.

Inkrementális módszertan: : A hangsúlyt az iterációk végtermékére helyezi.

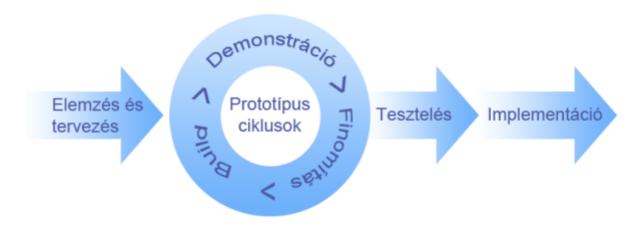

22. ábra. Inkrementális módszertan

Gyors alkalmazásfejlesztés (RAD – Rapid Application Development):

- Lényege, hogy a szoftvert **gyorsabban és jobb minőségben** készítjük el.
- Ehhez a következők szükségesek: korai prototípus készítése, jó csapat, szigorú ütemterv, jó időbeosztás stb.
- A RAD esetén előfordul, hogy a fejlesztők már jól bevállt komponenseket használnak fel.

- Ciklusokban történik a fejlesztés.
- Ha a projekt nem modularizálható, akkor nem lehet alkalmazni.

23. ábra. Gyors alkalmazásfejlesztés – RAD

Agilis szoftverfejlesztés (adaptív): iteratív szoftverfejlesztési módszerek egy csoportjára utal. Alapelvei:

- 1. A legfontosabb a **megrendelő kielégítése**. (a szoftver gyors és folyamatos áltadásával)
- 2. Még a követelmények kései változtatása sem okoz problémát.
- A működő szoftver / prototípus átadása rendszeresen, a lehető legrövidebb időn belül.
- 4. Az előrehaladás **alapja a működő szoftver**.
- 5. Napi együttműködés a megrendelő és a fejlesztők között.
- 6. A leghatékonyabb kommunikáció a szemtől-szembeni megbeszélés.
- 7. A projektek **motivált egyének köré épülnek**, akik megkapják a szükséges eszközöket és támogatást a legjobb munkavégzéshez.
- 8. Önszervező csapatok készítik a legjobb terveket.
- Rendszeres időközönként a csapatok reagálnak a változásokra, hogy még hatékonyabbak legyenek.

- 10. Egyszerűség, a minél nagyobb hatékonyságért.
- 11. Folyamatos **figyelem a technikai kitűnőségnek**.
- 12. Az agilis folyamatok általi **fenntartható fejlesztés állandó ütemben**.

Előnyei: kevesebb dokumentáció, növekvő rugalmasság és csökkenő kockázat, könyebb kommunikáció és javuló együttműködés, a megrendelő bevonása a fejlesztésbe.

Scrum: két fogalom: *sprint* (fejlesztési időszak) és *akadály* (olyan tényező, amely akadályozza a fejlesztést).

Fejlesztési folyamat:

- A Product Owner létrehoz egy Product Backlog-ot, amelyre felhasználói sztoriként felviszi a teendőket.
- A Sprint Planning Meeting-en a csapat tagjai megbeszélik, hogy mely sztorikat vállalják, továbbá elkészítik az időbeosztást.
- 3. A sprint folyamán a csapat és a **Scrum Master** naponta megbeszélik a történteket.
- 4. A sprint végén van a **Sprint Review**, ahol a csapat bemutatja a sprint alatt elkészült sztorikat.
- 5. Ezután következik a **Sprint Retrospective**, ahol a sprint során felmerült problémákat vitatja meg a csapat, és konkrét javaslatokat tesznek.
- 6. Ezt követően újra a **Sprint Planning Meeting** következik.

Szerepkörök:

- Scrum Master: Felügyeli és segíti a csapat munkáját, ő a csapat menedzsere.
 - ő felel a csapat teljesítményéért
- Product Owner: A megrendelő szerepét tölti be.
 - ő felel a sztorik fontossági sorrendjének felállításáért

A Product Owner és a Scrum Master nem lehet ugyanaz a személy.

- Csapat: ideálisan 5-9 fő akik a bevállalt feladatokat végzik.
- Üzleti szereplők: megrendelők, forgalmazók, tulajdonosok. A Sprint Review során kapnak szerepet.
- Menedzsment: a megfelelő környezetet biztosítja a csapatok számára.

Megbeszélések:

- Sprint Planning Meeting: Itt dönti el a csapat, hogy pontosan mely sztorikat vállalja el a Backlog-ból.
- Backlog Grooming: Itt zajlik a Product Backlog finomítása.
- Daily Meeting: melynek témái:
 - Mit csináltál a tegnapi megbeszélés óta?
 - Mit fogsz csinálni a következő megbeszélésig?
 - Milyen akadályokba ütköztél az adott feladat megoldása során?
- Sprint Review Meeting: a sztorik ellenőrzésére és minősítésére.
- Sprint Retrospective: a sprint során felmerülő problémákat vitatják meg a tagok.

Termékek:

- Product Backlog: ebbe helyezi el a Product Owner az elvégzendő sztorikat (a sztorik pedig task-okra vannak bontva), melyek mindegyikéhez prioritásokat is rendel.
- Sprint Backlog: az aktuális sprintre bevállalt munkák, sztorik vannak felsorolva ezen dokumentumban.
- Burn-down chart: a munka haladását hivatott illusztrálni egy ábra segítségével (aktuális haladás és elvárt haladás kapcsolata).

További agilis módszertanok: XP (Extreme Programming – extrém programozás)

15. Tétel: A web működésének alapjai. Web szabványok és szabványügyi szervezetek. URI-k és felépítésük. HTTP: kérések és válaszok felépítése, metódusok, állapotkódok, tartalomegyeztetés, sütik. A web jelölőnyelvei: XML és HTML dokumentumok felépítése. Stíluslap nyelvek. JSON

Alapfogalmak

Világháló: egy információs tér, melynek elemeit (erőforrás) URI (*Uniform Resource Identifier*) azonosítják.

Tartalomegyeztetés (content negotiation): egy erőforráshoz több reprezentáció kínálása és ezek közül a legmegfelelőbb kiválasztása, amikor egy reprezentációt kell szolgáltatni.

Hivatkozás-feloldás (dereferencing): egy URI használata a hivatkozott erőforrás eléréséhez. Az elérésnek számos formája van mint:

• letöltés, létrehozás, módosítás, törlés

Ágensek:

- 1. **web ágens** (*web agent*): a Weben egy személy, entitás vagy folyamat nevében cselekvő személy vagy szoftver. (pl. egy keresőrobot web crawler)
- 2. **felhasználói ágens** (*user agent*): a web ágensek egy fajtája, egy személy nevében cselekvő szoftver. (pl. egy webböngésző)

Web szabványok: olyan dokumentumok, melyek követelményeket, előírásokat és irányelveket fogalmaznak meg. Ezek lehetnek:

- De facto: a gyakori használatból vagy a piaci elfogadottságból származnak.
 - például: QWERTY billentyűzetkiosztás, TeX, PDF (2008 előtt)
- De jure: helyi, állami és/vagy nemzetközi szintű szabályozók által kötelezőként előírt szabványok
 - **például**: Nemzetközi Mértékegységrendszer (SI), PDF (2008-tól)

- Önkéntes közmegegyezéses szabványok: különböző magánintézmények által meghatározott szabványok
 - **például**: az Internet protokollkészletet (közismert nevén TCP/IP), HTML, CSS

Szabványügyi szervezetek:

- 1. **IANA** (Internet Assigned Numbers Authority):
 - feladatai: IP címek kiosztása, DNS-gyökérzóna felügyelete
- 2. **IETF** (Internet Engineering Task Force):
 - internet szabványokat fejlesztő nemzetközi szabványügyi szervezet
 - ez fejleszti az internet protokollkészletet (TCP/IP)
 - nincs formális tagás, így bárki beléphet
 - az Internet szabványokhoz kötődő specifikációkat az RFC dokumentumsorozatban publikálja
- 3. **W3C** (World Wide Web Consortium):
 - alapelvei: web mindenkinek és web mindenhol
- 4. WHATWG (Web Hypertext Application Technology Working Group):
 - böngészőkben implementálható szabványokat fejleszt (pl. HTML, DOM, URL stb.)
 - "élő szabványoknak" nevezett specifikációkat fejleszt, melyek folyamatosan frissülnek

Az RFC dokumentumsorozat:

- az internetről szóló műszaki és szervezeti dokumentumokat tartalmaz
- négy folyamra osztható:

- Internet Engineering Task Force (*IETF*)

- Internet Architecture Board (IAB)

- Internet Research Task Force (IRTF)

A független beadványok folyama

URI-k és felépítésük: absztrakt vagy fizikai erőforrást azonosító tömör karaktersorozat. Szintaxisa, felépítése:

séma:hierarchikus-rész[?lekérdezés][#erőforrásrész]

URI sémák: file, http/https, mailto, about

URI-k összehasonlítása:

• URI-k akkor **ekvivalensek**, ha ugyanazt az erőforrást azonosítják, viszont ez gyakorlati szempontból használhatatlan.

A gyakorlatban az ekvivalencia megállapítása az URI karakterláncok összehasonlításán alapul.

• Az összehasonlítás során normalizálás is történhet.

 például nagybetű karakterek kisbetű karakterekké alakítása a kisbetűnagybetű érzéketlen komponensekben

Állapotnélküliség, munkamenet fogalma

Munkamenet (session): kérések és válaszok egy kliens és egy szerver közötti sorozata.

Állapotnélküliség: az egymást követő kérések egymástól függetlenként kezeltek. (pl. ilyen a HTTP protokoll is)

Kérések:

• egy kérés kezdősora az alábbi felépítésű:

metódus kérés-cél HTTP-verzió CRLF

Válaszok:

• az üzenet első sora (status line) az alábbi felépítésű:

HTTP-verzió állapotkód indok_fázis CRLF

HTTP metódusok:

- GET: a cél erőforrás egy reprezentációjának átvitelét kérelmezi. Információlekérésre használatos.
- HEAD: azonos a GET metódussal, de a szerver nem küldhet üzenettörzset a válaszban.
 Metaadatok megszerzésére használatos.
- POST: erőforrások létrehozására
- PUT: erőforrások módosítására
- DELETE: erőforrások törlésére
- TRACE: a kérés visszaküldését kérelmezi
- OPTIONS: a cél erőforrás kommunikációs opcióiról kérelmez információkat

Állapotkódok:

- 1xx: információs (pl. protokollváltás történt)
- 2xx: siker
- 3xx: átirányítás
- 4xx: kliens-oldali hiba

• 5xx: szerver-oldali hiba

Tartalomegyeztetés: amely lehet

- 1. **proaktív**: előnyös, ha nehéz leírni egy felhasználói ágensnek a rendelkezésre álló reprezentációk közüli választás algoritmusát
- 2. **reaktív**: előnyös, ha a válasz általánosan használt dimenziók (pl. típus, nyelv, kódolás) mentén változik

Sütik:

- összetevői: név-érték párok és kapcsolódó metaadatok
 - ezeket egy eredet szerver egy válasz Set-Cookie fejlécmezőjében küldi a felhasználói ágensnek
- felhasználás: munkamenet kezelés, felhasználói követés stb.
- attribútumai:
 - Expires: a süti lejáratának dátumát és idejét adja meg
 - Max-Age: azt adja meg, hogy hány másodperc múlva jár le a süti
 - további attribútumok: Domain, Secure, HttpOnly
- perzisztens sütik: azok a sütik, amik rendelkeznek Expires és Max-Age attribútumokkal

A web jelölönyelvei

HTML (*HyperText Markup Language*): A web **elsődleges leíró nyelve** – szemantikus²² leíró nyelv.

Legelterjedtebb verzió a HTML5.

HTML szintaxis:

• Kötelező a dokumentumtípus-deklaráció, a szabályos megjelenéshez. (XML-ben ez nem kötelező)

²²az elemeknek **jelentésük van**

• Elemek tulajdonságai:

- az elemeknek, attribútumoknak és attribútumértéknek meghatározott jelentésük (szemantikájuk) van
- minden egyes elemnek van egy tartalommodellje (az elem szükséges tartalmának egy leírása)
- minden elemet nyitó és záró címke határol
 - * bizonyos elemek nyitó és záró címkéi elhagyhatóak (pl. a 1i esetében)
- az elem- és attribútumnevek kisbetű-nagybetű érzéketlenek
- osztályozásuk: flow, heading, sectioning, metadata stb.
- speciális elemek: pl. üres (void) elemek (csak nyitó címkéjük van pl.
 <image>)

• Attribútumok tulajdonságai:

- idézőjel nélküli attribútumérték: akkor lehetséges, hogyha nem üres és nem tartalmaz egyetlen whitespace-t sem
- **speciális attribútumok**: pl. logikai attribútumok
- Nincs HTML DTD.

XML ($Extensible\ Markup\ Language$): általános jelölőnyelv²³.

Komponensei: elemek, névtokenek, literálok, hivatkozások (karakterhivatkozások, egyedhivatkozások), megjegyzések, feldolgozási utasítások, CDATA-szakaszok stb.

Dokumentumtípus-deklaráció (DTD): az elemek definiálásához használatos.

Érvényesség: egy XML dokumentum érvényes akkor, ha tartozik hozzá dokumentumtípus-deklaráció és a dokumentum eleget tesz a DTD által kifejezett megszorításoknak.

²³szöveg annotálására szolgáló számítógépes nyelvek

Az XML és HTML összehasonlítása:

• XML

- Nincs előre definiált címkekészlet
- Célja az adatok leírása
- Adatcsere formátumként használják

• HTML

- Előre definiált címkekészlet van
- Célja az információ megjelenítés
- Egy prezentációs nyelv
- Tekinthető az XML egy speciális alkalmazásának (XHTML)

Stíluslap nyelvek – **CSS** (*Cascading Style Sheet*): strukturál (HTML, XML) dokumentumok megjelenítésének leírására szolgáló stíluslap nyelv.

Szintek: a CSS-nek nincsenek verziói, hanem szintjei vannak:

- Level 1: elavultnak tekintett
- Level 2: A CSS 2.1 specifikáció definiálja, javítása jelenleg fejlesztés alatt áll
- Level 3: jelenleg fejlesztés alatt áll, moduláris felépítésű
- Nem létezik CSS Level 4

Dobozmodell: tartalom + padding + border + margin

Szintaktikai elemek:

- Vezérlősorozatok: Unicode karakterek megadásához, általános alakjuk \hhhhhh
- Megjegyzések: /* ... */ határolók között
- Deklarációs blokk: { . . . }

- Szabályhalmazok: kiválasztók egy sorozata
- At-szabályok: a stíluslap feldolgozását vezérlő speciális szabályok, pl. @charset

Tulajdonságok: a CSS által definiált **paraméterek**, melyek révén a dokumentumok megjelenítése vezérelhető, ezeknek neve és értéke van.

Kiválasztók:

- Típus kiválasztó: egy CSS minősített név, amely tipikusan egy azonosító, pl.
 p { . . . }
- Általános kiválasztó: * { ... } alakú, és minden elem illeszkedik rá
- Attribútum kiválasztók: pl. [att] vagy [att=érték]
- Osztály kiválasztó: pl. class~=érték
- ID-kiválasztó: #azonosító formájú
- Pszeudo- osztály és elem kiválasztók: pl. :azonosító és ::before formájúak

Kombinátorok: leszármazott- (whitespace), gyermek- (">") és szomszéd testvér kombinátor ("+")

JSON (JavaScript Object Notation): könnyűsúlyú szöveges nyelvfüggetlen adatcsere formátum, amely strukturált adatok ábrázolására szolgál.

- az **ECMAScript** programozási nyelvből származik
- a JSON az XML alternatívájaként használható adatcseréhez
- a JSON adatorientált
- könnyen olvasható és feldolgozható
- szintaxisa: kulcs: érték alakú elemek
- JSON értékek: null, true és false, string, number, array, object
- Karakterkódólása: UTF-8
- JSON schema: JSON-alapú sémanyelv JSON dokumentumok érvényesítéséhez

16. Számítógép-hálózatok osztályozási szempontjai. Hálózati rétegmodellek. IP technológia címzési rendszere, és vezérlése. Forgalomirányítás elve és az útválasztási kategóriák jellemzése. TCP és UDP mechanizmusok.

Számítógép-hálózat: autonóm gépek összekapcsolt rendszere közös alkalmazás céljából.

Alkotó elemei: számítógépek, perifériák, hálózati berendezések, fizikai összeköttetést megvalósító eszközök stb.

Számítógép-hálózatok osztályozási szempontjai:

- 1. Lefedett fizikai terület mérete szerint:
 - BAN (Body Area Network)
 - PAN (Personal Area Network)
 - SOHO (Small Office/Home Office network)
 - LAN (Local Area Network)
 - MAN (Metropolitan Area Network)
 - WAN (Wide-Area Network)
 - GAN (Generative Adversarial Network)
- 2. Adatátviteli ráta szerint: klasszikus vagy nagysebességű hálózatok
- 3. Tulajdonjog szerint: magán vagy nyilvános
- 4. Mobilitás szerint: rögzített vagy mobil

Hálózati rétegmodellek:

- 1. **ISO/OSI modell** (*Open Systems Interconnection Reference Model*): melynek rétegei
 - Fizikai réteg: gondoskodik a hálózati topológiáról és a berendezések globális kapcsolatairól a hálózatra.

- Adatkapcsolati réteg: feladata az információ megbízható továbbítása adatátviteli áramkörön keresztül.
- Hálózati réteg: kapcsolatot és útvonalválasztást biztosít két gazdarendszer között.
- Szállítási réteg: feladata a hibamentes adatok továbbítása a forrásgépről a célgépre.
- Viszony réteg: feladata a két végrendszer közötti kapcsolat megszervezése.
- Megjelenési (prezentációs) réteg: ügyel az információk megfelelő megjelenésére (képek, számok megfelelő megjelenítéséért felel, karakterkódólástól és egyéb tényezőktől függetlenül).
- Applikációs (alkalmazási) réteg: lehetőséget biztosít a többi réteg szolgáltatásaihoz való hozzáférésre.
- 2. TCP/IP modell: ugyan olyan mint az *ISO/OSI modell*, azzal a különbséggel, hogy nincs benne viszony- és prezentációs réteg.

Egyéb rétegmodellek: hibrid modell, IEEE 802 modell.

IP²⁴ csomag felépítése:

- **Header**: a *datagram* kézbesítéséhez szükséges információk helye, mely 4B-os szavakból áll.
- Payload: szállítási réteg adatelemét foglalja magába, melynek mérete maximum 64KB.

IP technológia címzése rendszere: két verzióra bontható:

1. **IPv4**:

- Az IPv4 címek 32 bites bináris számok, amelyeket négy decimális számmá alakítanak át.
- A címeket pontokkal elválasztott négy csoportban írják, ahol minden csoport
 0 és 255 közötti értéket vehet fel.

²⁴IP - Internet Protocol

- két részre bontható: hálózati rész és hoszt rész
- például: 192.168.0.1
- 2. **IPv6**: hasonló az IPv4-hez azzal a különbséggel, hogy 128 bites bináris számokból áll és ':' karakterrel vannak elválasztva a csoportok (8db. csoport). Előnyük, hogy **nagyobb címtartományt kínálnak**.

Maszk:

- az IP címzésnél használt kódólási módszer
- hossza megegyezik az IP cím méretével
- szabályai: 0 bit után csakis 0 bit jöhet, az 1 után pedig bármi jöhet
- - ahol N=8 bit (hálózat azonosító rész) és H=32-8=24 bit (host azonosító rész)

ICMP mechanizmus (Internet Control Message Protocol):

- IP-re épülő protokoll, de funkciója miatt a hálózati réteghez soroljuk.
- Célja: IP datagramok továbbítása során előforduló hibák jelzése, jelzőüzenetek küldésével.
- Felépítése: típus kód, ellenőrző összeg, típus specifikus adat
- Csoportjai és példák:
 - 1. Hibaüzenetek (Error Messages): pl. Destination Uncreachable
 - 2. Válaszüzenetek (Echo Messages): pl. Echo Request
 - 3. Információs üzenetek (Informational Messages): pl. Address Mask Request

Felhasználási esetek: útvonal menti MTU²⁵ meghatározása, útvonal feltérképezése forrás és cél között stb.

Forgalomirányítás elve: csomagok továbbítási irányának meghatározásával kapcsolatos döntések meghozatala. Az ehhez kapcsolódó információkat a routing table tartalmazza.

Problémák a routing táblákkal:

- Túl kicsi kezdőérték probléma: ha az optimális út megsérül, akkor nagyobb költségű út nem léphet a helyébe.
- 2. Végtelenig számolás

Útválasztási kategóriák:

- Statikus (Static Routing): a hálózati adminisztrátor manuálisan beállítja az útvonalakat a hálózati eszközökön.
- Dinamikus (*Dynamic Routing*): a hálózati eszközök (pl. routerek) közötti útvonalakat automatikusan tanulják meg és osztják meg egymással.

A hálózati eszközök dinamikus útválasztási protokollokat használnak, amelyek segítségével rendszeresen cserélnek információkat az elérhető útvonalakról és azok állapotáról. Ilyenek például a

- OSPF (Open Shortest Path First)
- **EIGRP** (Enchanced Interior Gateway Routing Protocol)
- **RIP** (Routing Information Protocol)
- Távoli útválasztás (*Remote Routing*): az útválasztási döntéseket távoli helyeken található központi útválasztók vagy vezérlők hozzák meg.
- Helyi útválasztás (*Local Routing*): az útválasztási döntéseket a helyi hálózati eszközök hozzák meg.

 $^{^{25}\}mathrm{MTU}$ - Maximum Transmission Unit

User Datagram Protocol (UDP): összeköttetés nélküli szállítási réteg protokoll, amely az internet protokollkészlet része.

- Előnye: lehetővé teszi az adatok küldését IP-datagramokban anélkül, hogy előzetes összeköttetést kellene kiépíteni
- **Hátránya**: nem megbízható (mivel nyugta nélküli protokoll a TCP-vel ellentétben)
- Felhasználó alkalmazások jellemzői: adatvesztés tolerancia, átviteli ráta érzékenység.
- Funkciói: UDP datagramok küldése és fogadása.
- Komponensei:
 - UDP szegmens: fejrész + rakrész, ahol a
 - * **Fejrész**: forrás- és cél portszám, UDP szegmens hossza, ellenőrző összeg (*checksum*)

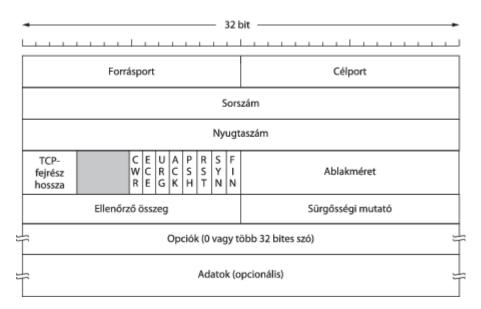
24. ábra. UDP szegmens fejrésze

* Rakrész: tetszőleges tartalom

Transmission Control Protocol (TCP): összeköttetésen alapuló szállítási réteg protokoll, amely az internetprotokoll része.

- a szegmensek átvitelére, egy **megbízható és nyugtázott** kapcsolatot biztosít, az összekapcsolt hálózaton keresztül
- dinamikusan alkalmazkodik a hálózat tulajdonságaihoz és az esetleges meghibásodásokhoz

- teljes **duplex kommunikációt** biztosít (vagyis az adatokat mindkét irányban, egyszerre képes továbbítani)
- az adatokat szegmensek formájában továbbítja, melyek szerkezete:
 - 1. Forrás- és cél portszám
 - 2. Szegmens sorszáma
 - 3. Nyugtaszám
 - 4. TCP fejrész hossza + kontrol bitek + ablak mérete, ahol
 - Kontrol bitek: például
 - * FIN adat vége a küldőtől
 - * RST a kapcsolat lezárása hiba miatt
 - * és még sok egyéb mint például: SYN, URG, ECE, ACK, PSH, CWR
 - Ablakméret: nyugtázott bájtok száma
 - 5. Ellenőrző összeg 26 + sűrgősségi mutató
 - 6. Opciók: 0 vagy több 32 bites szó
 - 7. Adatok (opcionális)

25. ábra. TCP szegmens fejrésze

Egyéb mechanizmusok: csúszó ablak mechanizmus és egyebek.

²⁶checksum